

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 15. ledna 2026 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Brigity Košinové a přísedících JUDr. Ivany Bulisové a Ing. Michala Kohouta,

takto:

Obžalovaný

██████████, narozený ██████████ v ██████████, ██████████, státní příslušnost ██████████, trvale bytem ██████████, ██████████, t.č. ve vazbě ve Vazební věznici ██████████,

je vinen, že

- 1) dne ██████████ 2024 v dopoledních hodinách poté, co spolu vykouřili každý jednu cigaretu před domem na adrese ██████████ v ██████████, okres ██████████, vylákal poškozenou nezletilou ██████████, narozenou ██████████, o které věděl, že jí ještě nebylo 15 let, do tamního domovního sklepa, kde se s ní uzamknul, a pro svoje sexuální uspokojení, přes její nesouhlas, za využití svojí fyzické převahy a neschopnosti se mu účinněji bránit, protože byla jeho jednáním zaskočena a ztuhla, ji po vlastním obnažení na spodní polovině těla stáhnul kalhoty a kalhotky, protože sama to odmítala provést, a poté, co si ji k sobě blíže přitáhnul a podařilo se mu dát její nohy od sebe, pronikl svým penisem do její pochvy a vykonával na ní soulož, dokud nevyhověl jejímu naléhání, aby jí to nedělal a přestal, protože jí to bolelo, což mu opakovaně řekla,

tedy

jiného dílem násilím a dílem zneužitím bezbrannosti donutil k pohlavnímu styku, čin spáchal souloží a na dítěti mladším patnácti let,

- 2) nejméně od ██████████ roku 2022 až do doby svého zadržení dne ██████████ 2025 v ██████████, okres ██████████, popřípadě i jinde, opakovaně, nejméně v řádu několika desítek případů, provedl, zpravidla za úplatu, masáže jiným osobám, a to nejméně ██████████, ██████████,

Shodu s prvopisem potvrzuje ██████████.

██████████, ██████████, ██████████, ██████████ a případně i dalším členům jejich rodin, ačkoli mu byl rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích ze dne 7. 11. 2022, č.j. 62 T 10/2022-213, který nabyl právní moci dne 29. 11. 2022, uložen trest zákazu činnosti spočívající ve výkonu živnostenské činnosti s předmětem podnikání Masérské, rekondiční a regenerační služby, jakož i s jakýmkoli podobným předmětem, a to i v pozici zaměstnance či maséra, na dobu pěti let,

tedy

mařil výkon rozhodnutí soudu tím, že vykonával činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána,

- 3) v období nejméně od roku 2023 až do svého zadržení dne ██████████ 2025 do paměti svého mobilního telefonu značky ██████████ model ██████████, který používal mj. v místě svého bydliště na adrese ██████████ v ██████████, okres ██████████, postupně nashromáždil a měl průběžně k dispozici nejméně 25 fotosouborů a nejméně 8 videosouborů zobrazujících osoby zjevně mladší 18 let při různých formách skutečného nebo předstíraného pohlavního styku nebo minimálně zčásti obnaženými pohlavními orgány se sexuální podtextem,

tedy

prechoval elektronické pornografické dílo, které zobrazuje nebo jinak využívá dítě nebo osobu, jež se jeví být dítětem,

čímž spáchal

pod bodem 1)

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, ve znění platném a účinném do 31. 12. 2024,

pod bodem 2)

přechin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku,

pod bodem 3)

přechin výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 tr. zákoníku

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 6 (šesti) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu **zařazuje do věznice s ostrahou.**

Podle § 73 odst. 1, odst. 4 tr. zákoníku se dále ukládá **trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu živnostenské činnosti s předmětem podnikání Masérské, rekondiční a regenerační služby, jakož i s jakýmkoli podobným předmětem, a to i v pozici zaměstnance či maséra, v trvání 5 (pěti) let.**

Podle § 70 odst. 2 písm. a), odst. 3 tr. zákoníku se dále ukládá trest **propadnutí věci**, a to mobilního telefonu zn. ██████████ model ██████████, I-MEI1: ██████████, I-MEI2: ██████████ se SIMkartou ██████████ č. ██████████ a SIMkartou ██████████ operátora č. ██████████.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovanému **ukládá povinnost nahradit nezletilé poškozené** [REDAKCE], narozené [REDAKCE], t. č. bytem [REDAKCE], [REDAKCE], zastoupené zmocněncem [REDAKCE], [REDAKCE], advokátem se sídlem AK [REDAKCE], **nemajetkovou újmu** ve výši [REDAKCE] Kč za způsobené duševní útrapy, spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 11,5 % ročně ode dne 19. 11. 2025 do zaplacení.

Odůvodnění:

1. Dne 30. 9. 2025 byla státním zástupcem u Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích podána obžaloba na obžalovaného pro skutky v ní popsané. Jednání obžalovaného pod bodem 1) bylo kvalifikováno jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, ve znění platném a účinném do 31. 12. 2024, pod bodem 2) jako přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a jednání pod bodem 3) jako přečin výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 tr. zákoníku.
2. Obžalovaný v úvodu hlavního líčení v rámci vyjádření k obžalobě prohlásil, že s podanou obžalobou nesouhlasí, žádného protiprávního jednání se nedopustil.
3. Po provedeném dokazování soud dospěl k závěru, že podaná obžaloba plně obstála, kdy bylo možné konstatovat, že důkazní situace po dokazování provedeném při hlavním líčení před soudem nezaznamenala oproti důkazní situaci z přípravného řízení žádných podstatných změn. Soud tak dospěl k závěru, že se obžalovaný jednání, která jsou podrobně popsána ve výrokové části rozsudku, dopustil.
4. Obžalovaný byl ve věci slyšen v přípravném řízení a obsáhlým způsobem vypovídal i při hlavním líčení. Byť se jeho výpovědi v řadě tvrzení (jak bude popsáno níže) rozcházel, a obžalovanému tak byly ve smyslu ustanovení § 207 odst. 2 tr. řádu příslušné části protokolu o jeho výpovědi z přípravného řízení k vysvětlení rozporů čteny, obžalovaný setrval na své popěrné obhajobě spočívající v tom, že se žalovaného jednání vůči poškozené [REDAKCE], avšak ani dalšího protiprávního jednání kladeného mu za vinu, nedopustil.
5. K jednání, kterého se měl dopustit vůči poškozené [REDAKCE], při své výpovědi v přípravném řízení uvedl, že poškozenou [REDAKCE] zná, opakovaně s ní hovořil, kdy se bavili i o jejich sexuálních zkušenostech. Poškozená se mu již v [REDAKCE] 2023 svěřovala, že již není panna. Potvrdil, že poškozená se svou sestrou [REDAKCE] u nich v bytě na [REDAKCE] 2024 skutečně byly, potvrdil také, že při této jejich návštěvě s poškozenou byl on sám před domem kouřit. Poškozená si mu stěžovala na svou matku, tématem hovoru byly opět i její sexuální zkušenosti; při odchodu zpět do bytu ji poplácal po rameni, že je borec, když již v tomto věku měla pohlavní styk. Do bytu se vrátili po několika (5 až 7) minutách, hned, co dokouřili cigaretu. Nikde se nestavovali; na kolo [REDAKCE] se šli podívat až s dětmi, [REDAKCE] a [REDAKCE], když poškozená se sestrou odcházely domů. Kolo bylo umístěné ve sklepě, který je hned za vchodovými dveřmi. V domě se nachází ještě jeden sklep (po schodech dolů, také zamykatelný), ale ten neužívali, ani od něho neměli klíče; ty měl jen majitel domu. Jednoznačně popřel, že by se vůči poškozené něčeho závadového dopustil. Zmiňoval, že poškozená jej opakovaně kontaktovala s tím, že chtěla poskytnout cigaretu, chtěla koupit vapo, příp. chtěla půjčit peníze. Peníze jí poskytoval po dobu cca 7 – 8 měsíců, konkrétně až do [REDAKCE] 2024, kdy jí již sdělil, že jí žádné peníze neposkytne, neboť musí živit rodinu; celkově jí mohl poskytnout až cca 5 000 Kč. Cigarety a peníze jí dával, protože mu jí bylo líto; věděl, jak to měla doma těžké. Přestal s tím, protože se dozvěděl, že fetuje. Vyloučil, že by on sám poškozenou někdy kontaktoval jako první. Vždy to byla poškozená, která se ozvala ve chvíli, kdy něco potřebovala. Byl pak rád, že ho přestala obtěžovat. Komunikaci s poškozenou v mobilu nenašel, což vysvětloval tím, že se asi ztratila, neboť si poškozenou v telefonu zablokoval. Zprávy od poškozené však v telefonu viděla jeho družka. Za oznámením poškozené vidí její mstu, že jí již odmítal poskytnout další peníze. Při hlavním líčení, kdy se jeho

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

tvrzení v řadě, a to i podstatných, věcí s jeho tvrzeními z přípravného řízení lišila, předmětné rozpory odůvodňoval tím, že byl sdělením obvinění zaskočený, zmatený, řadu věcí popletl. Předmětného dne byl skutečně s poškozenou venku sám kouřit. Zprvu volal sousedovi, aby šel s nimi. Poté, téměř po celou dobu strávenou venku na cigaretě, ze svého mobilu telefonoval s kamarádkou [REDACTED]. Jmenované volal, neboť s ní potřeboval něco dohodnout. Volal jí v danou dobu on sám, a to i přesto, že šel ven kouřit s poškozenou. Poškozená mu venku říkala spoustu věcí; on ji moc neposlouchal, nezajímalo ho to. Oproti přípravnému řízení svou výpověď pozměnil v tom směru, že předmětného dne mu poškozená nesdělovala své sexuální zkušenosti, resp. to, že již není pannou. Ještě v průběhu telefonátu s [REDACTED] se vrátili zpět do bytu, kdy on pak předal telefon své přítelkyni. Poškozené poté volala její matka, tak se sestrou odešly domů. Pokud v přípravném řízení uváděl, že se ještě při jejich odchodu byli, i on společně s dětmi družky, dívat na kolo [REDACTED], popletl se; předmětného dne děti družky v bytě vůbec nebyly, byly u svého otce. Poškozená se byla v jejich kolárně podívat na kolo (když nově zmiňoval, že se mělo jednat o jeho kolo, syn [REDACTED] pak přiběhl, že i on chce své kolo ukázat) v jiný den. Obžalovaný dále zmiňoval, že při dopolední návštěvě po něm poškozená žádala zakoupení vapa s tím, že jí ho předá, až se uvidí. Odpoledne skutečně i s matkou přišly na návštěvu podívat se na jejich narozeného syna, k předání vapa však nedošlo. Opětovně připustil, že poškozené opakovaně dával cigarety, dvakrát či třikrát s ní byl i kouřit, kupoval jí vapa (celkem cca 15 za částky 130 – 150 Kč na jedno), půjčoval jí peníze. Chtěl jí pomoci, nikdy za to od ní nic nechtěl. Pokud byl konfrontován se zajištěnou komunikací ze dne [REDACTED] 2024, kdy poškozená po obžalovaném chtěla půjčit peníze a on se jí po příslibu jejich zapůjčení dotazoval „*co za to*“, přičemž komunikace dále pokračovala, hájil se tím, že se překlíknul a komunikace není úplná, část je vymazaná; v ní se jí dotazoval, kdy peníze vrátí. Dále uváděl, že poškozená byla velmi otravná, volala mu, psala sms zprávy, kontaktovala z různých účtů. Postupně se ji snažil zablokovat, kontakty na ni vymazat. Po projednávání události ji již nekontaktoval. K ukončení veškeré komunikace, nejen mezi nimi dvěma, ale i komunikace mezi její matkou a jeho družkou došlo poté, co se jmenované pohádaly, neboť matka poškozené měla vidět zprávy, v nichž ho poškozená žádá právě o koupi vapa. Předmětná komunikace, kdy došlo k vyhrocení vztahů mezi matkou poškozené a jeho družkou, je komunikace ze dne [REDACTED] 2024 založená ve spisu. Když po něm i poté poškozená chtěla v jednom případě peníze, byť jí je příslibil, neposkytnul jí je. Nově zmiňoval i osobní setkání v [REDACTED] 2024 u hřiště, kdy poškozené zopakoval, že jí žádné peníze již neposkytne, na což mu ona měla odvětit, aby toho nelitoval. Byť v přípravném řízení popřel, že by on sám někdy poškozenou kontaktoval jako první, při hlavním líčení nově připustil (když předmětné navázání kontaktu ze strany obžalovaného bylo prokázáno zajištěnou komunikací), že poškozené jednou po posledním osobním kontaktu skutečně psal, dotazoval se, jak se má. Opětovně jednoznačně vyloučil, že by měl s poškozenou pohlavní styk.

6. Jednání pod bodem 2) obžalovaný v přípravném řízení při své výpovědi taktéž popřel. Popřel, že by v době zákazu činnosti prováděl masáže. Na [REDACTED] byl vyškolený jako fyzioterapeut. Několika známým, kteří jej oslovili, pomohl od bolesti, kdy jim „prochrupnul“ záda; stalo se tak v cca 6 až 7 případech. Jeho pomoci trvala cca 5 – 7 minut, lidé u toho seděli, vyloučil, že by používal masérské lehátko. Jednoznačně popřel, že by za danou pomoc požadoval peníze; připustil, že mu např. [REDACTED] občas dali peníze na benzin, protože přijel k nim. Při své výpovědi při hlavním líčení setrval na své popěrné obhajobě, kdy sice připustil, že lidem zmíněným v popisu skutku pomáhal, avšak nemasíroval je; je v tom rozdíl. Jmenovaným pomáhal, když měli problém např. s páteří, nikdy se však nejednalo o masáž. Jmenovaní u popisované pomoci vždy seděli, s výjimkou pana [REDACTED], který byl po nehodě a u napravování ležel. Opětovně jednoznačně vyloučil používání masážního lehátka. Taktéž vyloučil, že by za popisovanou pomoc od jmenovaných osob dostával do ruky peníze. Připustil však, že se stávalo, a to opakovaně, že u nich dotyční peníze nechali např. na stole; ty pak byly použity pro potřeby rodiny. Nebral to jako odměnu za masáž, ale jako vděčnost za pomoc.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

7. Taktéž jednání pod bodem 3) obžalovaný již v přípravném řízení popřel, přičemž v rámci své obhajoby nastínil dva možné způsoby, jak se fotografie a videa s dětskou pornografií do jeho mobilního telefonu, který používal výhradně on, mohly dostat. Při vazebním zasedání se hájil tím, že mobilní telefon zakoupil jako již použitý v roce 2023 a předmětný závadový materiál v něm již musel být uložený. V rámci výpovědi ze dne [REDACTED] 2024 přišel s verzí, že narazil na [REDACTED] stránky s pornografií „[REDACTED]“. Po jejich otevření na něj začaly „vyskakovat“ další různé odkazy, stránky, různá videa, něco se stahovalo. On se snažil stránky opustit, vymazat. Zavadové soubory se musely do jeho mobilu stáhnout automaticky; on si nimi nijak nenakládal. Při hlavním líčení se opakovaně hájil tím, že závadová fota a videa poprvé viděl až při seznámení se se spisem. Přes závěry plynoucí z analýzy paměti jeho mobilního telefonu vyloučil, že by s předmětným materiálem jakkoli nakládal, že by předmětné fotky či videa otevíral, upravoval, příp. s nimi jiným způsobem nakládal. Nikdo mu nebude vnucovat něco, co neudělal.
8. Stěžejním důkazem pro posouzení skutkového stavu věci, resp. jednání obžalovaného pod bodem 1), byla výpověď poškozené [REDACTED]. Obžalovaný při hlavním líčení žádal, aby poškozená byla před soudem osobně slyšena, když daný návrh odůvodňoval tím, že její výpověď není podrobná a obsahuje dle jeho přesvědčení řadu sporných skutečností. Taktéž namítal, že pouhým přečtením její výpovědi by byla porušena zásada kontradiktornosti a rovnosti stran. Soud jeho návrhu nevyhověl, když v posuzovaném případě byly dle jeho názoru splněny podmínky ve smyslu ustanovení § 102 odst. 2 tr. řádu pro čtení výpovědi poškozené z případného řízení. Poškozená byla policejním orgánem v přípravném řízení slyšena dvakrát, a to dne [REDACTED] 2025 a následně dne [REDACTED] 2025. V obou případech se jednalo o výpovědi uskutečněné po zahájení trestního stíhání obžalovaného, přičemž při nich byl vždy po celou dobu přítomen orgán sociálně právní ochrany dětí. V obou případech byla taktéž obhajobě dána možnost účastnit se předmětné výpovědi a zachována možnost klást poškozené, prostřednictvím policejního orgánu, otázky. Daného práva obhájce obžalovaného také využil, když poškozená na ním položené otázky odpovídala. Poškozená byla vyslýchána k okolnostem sexuálního útoku obžalovaného vůči ní, tj. zcela jednoznačně jde o okolnosti, jejichž oživování v paměti by mohlo nepříznivě ovlivňovat její duševní a mravní vývoj. Je zvláště zranitelnou obětí, kterou je třeba zvýšeně chránit před druhotnou újmou. Poškozená, z jejíhož projevu bylo zřejmé, že o dané události nechce opakovaně hovořit, nechce se k ní vracet, byla schopna spontánně popsat a taktéž reálně za pomoci figurín znázornit proběhlý děj. Vzhledem k tomu, že předmětné výslechy poškozené byly provedeny v souladu se zákonnými ustanoveními, při zachování práva obžalovaného na jeho obhajobu, soud neshledal důvody pro opětovný výslech poškozené při hlavním líčení. Výpověď poškozené, resp. protokoly o výpovědi poškozené, jakožto osoby mladší 18 let, tak byly při hlavním líčení při splnění zákonných podmínek ve smyslu ustanovení § 102 odst. 2 tr. řádu čteny.
9. Poškozená v rámci své prvotní obsáhlé výpovědi ze dne [REDACTED] 2025 logickým a srozumitelným způsobem popsala jednání a chování obžalovaného vůči ní na [REDACTED] roku 2024, i to, jak jeho počínání vnímala a jak na ni působilo. Předmětný den byla v dopoledních hodinách se svou sestrou [REDACTED] na [REDACTED], kdy se zastavily i v rodině obžalovaného. S obžalovaným si šli sami dva před dům, v němž tehdy bydlel, zakouřit. Při cestě zpět, po odemknutí vchodových dveří, ji vzal do sklepa (tam „dozadějc“) s tím, že jí chce něco ukázat. Ve sklepe se s ní zamknul. Sobě a poté i jí stáhnul kalhoty a trenky, resp. kalhotky, ke kolenům. Ptala se ho, co dělá, ale on většinou neodpovídal. Pak jí rukou sahal na mindžu (tj. její přirození), přisunul si ji k sobě, dal jí nohy od sebe a strčil do ní jeho přirození, hejbal s ním. Nešlo mu to hned, asi proto, že ještě byla panna. Odehrálo se to ve stoje. Obžalovanému opakovaně říkala, že to nechce, že jí to bolí, že chce odejít. Přestal až po nějaké době, když mu to zase řekla. Poškozená popsala, že nevěděla, co obžalovaný zamýšlí, neví, proč do toho sklepa šla. Z nastalé situace byla překvapená, situaci nechápala; začalo jí to docházet ve chvíli, kdy jí obžalovaný začal vysvlékat. Stále ale doufala, že když mu řekne, že to nechce, že se nic nestane. Pak byla celá ztuhlá, nebyla schopna se více bránit. Poté, co obžalovaný přestal, oblékli se a šli do bytu. Říkal jí, aby o tom nikomu neříkala.

Když pak přišla domů, zjistila, že jí z mindži tekla krev; předtím s nikým takový sex neměla, pochopila, že ji připravil o panenství. Nikomu se s jednáním obžalovaného nesvěřila; řekla to až [REDAKCE] do telefonu. Poškozená vyloučila, že by se s obžalovaným někdy byla dívat na kola (ta a koloběžky ale v tom sklepe byly). Vyloučila, že by se s obžalovaným někdy bavili o jejich sexuálních zkušenostech, takové věci vůbec neprobírali. Připustila, že jí obžalovaný občas dával cigarety. Když to zjistila její matka, zlobila se. Poškozená popřela, že by si s obžalovaným psala. Popřela také, že by obžalovaného někdy žádala o peníze.

10. V rámci doplňujícího výsledku (dne [REDAKCE] 2025) poté, co byla policejním orgánem vypátrána na útěku z ústavní výchovy) potvrdila svou předchozí výpověď ohledně znásilnění obžalovaným s tím, že na ní nechce nic měnit, nemá důvod, protože se to skutečně stalo. O podrobnostech se již bavit nechce. I když si to pamatuje, nedá se to hodit za hlavu, není to nejhorší věc, aktuálně řeší jiné věci. Byť při prvotní výpovědi popřela písemnou komunikaci s obžalovaným i to, že by ho žádala o peníze, potvrdila, že obžalovaného o peníze v jednom případě po posuzované události požádala. Bylo to v době, kdy potřebovala peníze na mobil, aby mohla utéct z domu; útěk skutečně uskutečnila dne [REDAKCE] 2024. O peníze požádala právě obžalovaného, neboť neměla nikoho jiného, na koho by se mohla obrátit, tak to zkusila; peníze jí ale stejně nakonec nepůjčil. Svou reakcí „*jako vždycky?*“ na dotaz obžalovaného, co za to, myslela, že se s ní bude chtít zase sejít. Popsala, že v době před jejím znásilněním se s ní obžalovaný chtěl scházet o samotě, měl různé narážky (zda má kluka apod.), snažil se vyhledávat místa, kde nebylo moc lidí. Při těchto setkáních jí kupoval jídlo i vapa. Jeho návrhu, aby byli někde jen sami dva, nevyhověla. Postupně se snažila takovým setkáním vyhýbat, příp. se z nich vymlouvat. Po projednávání znásilnění k nim již nedocházelo, potkali se maximálně náhodně. Ve shodě se svou předchozí výpovědí zopakovala, že obžalovanému žádné peníze nedluží, neboť jí žádné nedal. Taktéž zopakovala, že o znásilnění nikomu neříkala. Řekla to v podstatě nechtěně až při telefonátu [REDAKCE]; ta se jí opakovaně ptala, zda si nevymýšlí, že je to vážná věc. Potvrdila jí to, protože se to fakt stalo. Na gynekologii se bála jít, ale ne proto, že se zjistí, že není panna; bála se, aby ji vyšetření nebolelo. S obžalovaným nikdy v autě nejela; neví, proč sestra [REDAKCE] a kamarádka [REDAKCE] uvádějí, že se to mělo odehrát v něm. Poškozená osvětlila i důvody, které ji vedly k tomu, že po podání trestního oznámení kontaktovala obžalovaného a následně i jeho družku [REDAKCE], která měla vyhrožovat její matce.

11. Výpověď poškozené v části týkající se vzájemné komunikace s obžalovaným je souladná s údaji zajištěnými v jejím mobilním telefonu, který dobrovolně a ochotně vydala dne [REDAKCE] 2025. Byla zjištěna komunikace na Instagramu v rámci účtu „[REDAKCE]“, dle které poškozená dne [REDAKCE] 2024 obžalovaného požádala o peníze; přes dotaz obžalovanému nesdělila účel půjčky. Obžalovaný přislíbil, že se pokusí peníze sehnat s navazujícím dotazem „*Co za to*“ Na takto položený dotaz navazovala komunikace týkající se ujasnění si „*odměny*“. Poškozená se obžalovaného ptala „*co chces*“, resp. „*cbces*“, přičemž po jeho reakci „*Řekni samá*“ odpověděla „*to co vždycky?*“. Po jejím upřesnění, že „*však vis jezís ne*“ a reakci obžalovaného „*No a když*“, „*No kdu bude*“, poškozená sdělovala „*nevím*“, „*když seženes ve cvrtek tak ve cvrtek*“. V komunikaci z následujícího dne obžalovaný potvrzuje, že slíbené peníze má, že jí je může donést večer, což poškozená nechtěla, proto se domlouvali na pátek, avšak následně mu poškozená napsala, že již peníze nechce. Opětovně se s dotazem o zapůjčení požadovaných peněz obrátila až dne [REDAKCE] 2024, avšak obžalovaný reagoval dne [REDAKCE] 2024 „*T nechtěla*“. Další komunikace byla ze dne [REDAKCE] 2024, prvotní kontakt vzešel od obžalovaného s dotazem, jak se poškozená má, na což ona reagovala tím, aby jí již nepsal. Poslední zaznamenaná komunikace je poškozenou zmiňovaný dotaz na obžalovaného z doby, kdy již probíhalo trestní řízení, konkrétně ze dne [REDAKCE] 2025 „*kamo necapu proc si az takhle vymyslis*“, „*doslova oni resej hlavne to zes me ojel s tim ze ja to nechtela*“ a poslala emotikon smajlíka. Z protokolu o ohledání věci vyplývá, že v předmětném mobilu žádná jiná komunikace mezi obžalovaným a poškozenou, a to ani přes jiné platformy, zjištěna nebyla. Při vydání svého mobilního telefonu poškozená sdělila, že tento používala po celou dobu, co se znala s obžalovaným. S obžalovaným si nevolali; občas si psali, kdy se

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

obžalovaný třeba dotazoval, jak se má. O peníze ho skutečně v jednom případě žádala. Obrátila se na něj i proto, že jí předtím nabízel, že když bude něco potřebovat, že jí peníze dá, že jí dá cokoli. V rámci protokolu se poškozená vyjadřovala (i k dotazu obhájce) na prostor, v němž mělo ke znásilnění dojít, kdy upřesnila, že se nejednalo o kočárkárnu nacházející se hned za vchodovými dveřmi, ale o sklep umístěný na konci chodby.

12. Popis místa, kde dle jejího sdělení ke znásilnění došlo, tj. sklepních prostor předmětného domu, v hrubých rysech odpovídá popisu předmětného prostoru zaznamenaného do protokolu o ohledání místa činu. V této souvislosti je namístě zdůraznit, že je nutné brát zřetel na okolnosti, za jakých se poškozená s předmětným prostorem, který měla následně (s delším časovým odstupem) popsat, seznámila, kdy z její výpovědi vyplývá, že v předmětném sklepe byla pouze v jednom případě, a to při znásilnění obžalovaným.
 13. Při hlavním líčení byla slyšena svědkyně [REDAKCE], družka [REDAKCE], strýce poškozené [REDAKCE]. Z její výpovědi vyplývá, že to byla ona, komu se poškozená s jednáním obžalovaného svěřila. Bylo to v době, kdy poškozená měla vyhrocené vztahy se svou matkou, utíkala z domova a oni s druhem zvažovali, že si poškozenou vezmou do péče. Při jednom z rozhovorů, kdy se mimo jiné bavily i o tom, zda poškozená již měla nějakou známost, zda je ještě panna a řešily otázku gynekologického vyšetření, jí poškozená do telefonu sice sdělila, že je ještě panna, avšak poté z ní „vylezlo“ (bylo znát, že se jí o tom nechtělo mluvit, hovořila s ostychem), že měla být zneužita. Mělo se jednat o muže, jehož manželka pracovala s její matkou v [REDAKCE], dotyčný muž jí měl opakovaně nabízet cigaretu a posléze někdy v [REDAKCE] ve sklepe zneužít. Sama nepoužila slovo znásilnění, ale z jejího vyjadřování pochopila, že došlo k sexu, který nebyl dobrovolný. Více se s ní o tom nebavila, ona sama podrobnosti neříkala; jen řekla, že „to bylo nechtutný.“ Poškozenou upozornila, zda si uvědomuje závažnost takového sdělení, co vše může takové sdělení vyvolat, že bude muset kontaktovat sociálního pracovníka, který to bude řešit s policií. Sdělila jí, že to chápe a že s tím souhlasí. Ona poté skutečně volala sociálnímu pracovníkovi, panu [REDAKCE] neboť poškozené věřila. Na jeho doporučení se sama poškozené na danou událost již nevyptávala; poškozená se k tomu chtěla vracet, chtěla se o tom bavit, ale ona to s ní na doporučení blíže nerozebírala. Sdělila jí však, že to chtěla někomu říct, ale bála se, protože by jí nikdo nevěřil. K osobě poškozené svědkyně sdělovala, že je milá, ráda pomáhala, avšak neměla rodinné zázemí, chyběla jí výchova, proto i dělala různé problémy. Dokázala taktéž vyčuraně naslibovat cokoli, aby dosáhla toho, co momentálně chtěla.
 14. Z výpovědi svědkyně [REDAKCE], matky poškozené, soud zjistil, že tato znala obžalovaného i jeho družku [REDAKCE], s níž pracovala v [REDAKCE]. S dcerami je navštívila u nich doma cca dvakrát, v jednom případě přišli na návštěvu oni k nim. Jinak se více nenavštěvovali, obžalovaného občas potkala v obchodě. Neměla tušení, že dcera [REDAKCE] (s další dcerou [REDAKCE]) k nim chodí na návštěvy. Kamarádství s [REDAKCE] a obžalovaným bylo ukončeno poté, co se dozvěděla, že obžalovaný dceři [REDAKCE] dává cigarety. Tehdy volala a komunikovala s [REDAKCE], která jí nadala, že to není pravda, že si pro ně [REDAKCE] chodí sama. Po zmíněné komunikaci kontakty se jmenovanými ukončila a [REDAKCE] zakázala se s obžalovaným stýkat. O tom, že obžalovaný měl dceru zneužít, se dozvěděla až od policie; následně jí o tom psala i [REDAKCE]. Bylo to v době, kdy s ní dcera již nebydlela; o dané věci se tak s ní nebavila. Nebavila se s ní ani o tom, jestli má nějakého kluka, jestli má sexuální zkušenost; měla za to, že je panna. Z její výpovědi dále vyplývá, že dne [REDAKCE] 2024 byla s dcerami v bytě obžalovaného na návštěvě podívat se na jejich narozeného syna, což zjistila z fotografií, které našla v telefonu (a při výslechu předala policii). Při zmíněné návštěvě nezaznamenala, že by se [REDAKCE] chovala zvláštním způsobem; z návštěvy nevyplývalo na povrch ani to, že u nich dcery nejsou v daný den poprvé. V době této návštěvy ještě ani neměla informace o poskytování cigaret obžalovaným; to se dozvěděla následující den, kdy proběhla i výše zmíněná komunikace s [REDAKCE], která jejich kamarádství ukončila. Předmětnou komunikaci svědkyně taktéž poskytla policii. Z výpovědi svědkyně soud zjistil, že při návštěvách [REDAKCE] sly
- Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

s dcerami rovnou do jejich bytu, jiný prostor nenavštívily, resp. pouze ona sama se byla podívat v kolárně na jejich nový kočárek pro syna. Ke své dceři [REDAKCE] svědkyně zmiňovala, že s ní nebyly naprosto žádné problémy, byla milá, pomáhala. Zlom nastal po přestěhování do [REDAKCE] v měsíci [REDAKCE] 2024, kdy si přestaly rozumět, dcera začala utíkat. Stalo se, že měla někde být, ale byla úplně někde jinde, příp. již na útěku. Utíkala i ve večerních a nočních hodinách, např. na nádraží, ví, že utekla i k panu [REDAKCE], který byl jejich sousedem. Dceři kontrolovala i mobilní telefon, ale žádné komunikace s obžalovaným si nevšimla. O tom, že si [REDAKCE] půjčovala i peníze, se dozvěděla až s odstupem času.

15. V souladu s ustanovením § 102 odst. 2 tr. řádu byly při hlavním líčení čteny i výpovědi nezletilých [REDAKCE] a [REDAKCE], sester poškozené, a nezletilé [REDAKCE], kamarádky poškozené. Soud nevyhověl návrhu obžalovaného, aby nezletilé [REDAKCE] a [REDAKCE] byly osobně slyšeny při hlavním líčení. Jmenované svědkyně, osoby mladší osmnácti let, byly slyšeny v době vedeného trestního stíhání obžalovaného, po řádném poučení, za stálé přítomnosti orgánu sociálně právní ochrany dětí i obhájce obžalovaného, kterému byl dán prostor ke kladení otázek. Osobní výslech jmenovaných svědkyň tak soud považoval za nadbytečný, když i v jejich případech (stejně jako v případě poškozené [REDAKCE]) byly splněny zákonné podmínky pro čtení jejich výpovědí z případného řízení.
16. Nezletilá [REDAKCE] při své výpovědi mimo jiné zmínila, že obžalovaného zná, poznala ho u kamarádky mamky, [REDAKCE]. Obžalovaný byl zlý, sahal na ně, pleskal je s [REDAKCE] přes zadek, hladil na pažích, štipal je nebo lechtal. Myslel si, že je to sranda, ale jim to tak nepřišlo; na [REDAKCE] poznala, že se jí to nelíbí. Od [REDAKCE] také jí, že jí dával cigarety a vapo; to ale neměla nikomu říkat. Možná od něj měla i 100 Kč. Myslí si, že [REDAKCE] měla na obžalovaného i telefonní číslo, ale nikdy nebyla u toho, že by si [REDAKCE] s obžalovaným psali nebo volali. Nezletilá uvedla, že se s [REDAKCE] a obžalovaným přestali stýkat, když její máma zjistila, že obžalovaný [REDAKCE] dával cigarety; to se pohádala s [REDAKCE]. Nezletilá vyloučila, že by jí někdy bylo ukazováno kolo [REDAKCE], nikdy ho neviděla; taktéž vyloučila, že by někdy byla ve sklepě domu, v němž obžalovaný bydlel.
17. Z výpovědi nezletilé [REDAKCE] soud mimo jiné zjistil, že se svou matkou a sestrami [REDAKCE] a [REDAKCE] nebydlela ve společné domácnosti, nechtěla s matkou, stejně jako [REDAKCE], žít. Když i [REDAKCE] od matky utekla, svěřila se jí o tom znásilnění, bylo to někdy [REDAKCE] roku 2024. Říkala jí, že chodí za nějakým [REDAKCE] (mámy kolegyně přítel) na cigarety; ten ji pak měl zatáhnout do auta a tam ji svlékat; z auta nemohla utéct, protože auto zamknul. Víc k tomu neřekla, bylo znát, že se o tom bavit nechce. Když jí to [REDAKCE] říkala, věřila jí. Pak o tom trochu pochybovala, protože jí [REDAKCE] říkala o jejích dalších sexuálních zkušenostech; o panenství dle jejího vyjádření přišla ve [REDAKCE] letech, ale s kým, to neřekla. Připustila, že [REDAKCE] si někdy, aby nemusela říkat pravdu, vymýšlela, protože věděla, jaké jsou z toho následky. [REDAKCE], kamarádka [REDAKCE], jí pak potvrdila, že [REDAKCE] skutečně chodí za nějakým pánem na cigarety.
18. Nezletilá [REDAKCE] [REDAKCE] při své výpovědi potvrdila, že se s obžalovaným seznámila přes poškozenou, potkávali se v družině, když chodil pro děti. [REDAKCE] o něm mluvila jako o [REDAKCE]. Obžalovaný měl tendenci se s nimi dávat do řeči, dělal srandičky, dotýkal se jich (třeba stahoval čepici, chytal za nos, hladil), brala to jako randu. [REDAKCE] jí ale pak řekla, že se na ni ptá, že je hezká a jestli s ním nechce něco mít. Řekla jí, aby si na něj dávala pozor, chtěla ji ochránit. Od [REDAKCE] věděla, že jí obžalovaný kupoval vapo, nikotinové sáčky, občas dával cigarety, žádné peníze za to nechtěl. [REDAKCE] jí o tom, že měla být znásilněná obžalovaným, sama neřekla, resp. řekla až v době, kdy věc již řešila policie. Neví, proč jí to neřekla tehdy; připustila ale, že [REDAKCE] je taková, celkově si všechno řešila vždycky sama. Zpětně si uvědomuje, že v době, kdy ke znásilnění mělo dojít, se [REDAKCE] s obžalovaným nechtěla vidět ani zdravit; celkově byla taková odtaziťá. Když se k ní doneslo, že se [REDAKCE] mělo něco stát, zkoušela jí volat, ale marně, proto kontaktovala její sestru [REDAKCE], která jí potvrdila, že [REDAKCE] měla být znásilněná a že se to mělo stát v autě. Když poté (někdy v [REDAKCE] 2025) mluvila s [REDAKCE], potvrdila jí to.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

19. Z výpovědi svědka [REDACTED] [REDACTED] slyšeného při hlavním líčení soud zjistil, že obžalovaného zná od vidění, když chodil v [REDACTED] do obchodu kolem domu, v němž obžalovaný tehdy bydlel a venku kouřil. Poškozená [REDACTED] bydlela s matkou a se sestrou ve stejném domě jako on. Povídal si s ní, ona za ním chodila pro cigarety; setkávání probíhalo v [REDACTED] 2024. Cigarety jí nedával pokaždé, když si o ně řekla; pokud ji odmítnul, nepříjemně se k němu kvůli tomu nechovala. Za poskytnuté cigarety mu dávala peníze. O obžalovaném se s ní nebavil. Vzpomíná si pouze, že jednou (opět v [REDACTED] 2024) [REDACTED] potkal, když stála se sestrou [REDACTED] venku před domem, a z jejich rozhovoru vyplynulo, že jí přišla zpráva, že si má přijít pro cigarety či vapo, přičemž zpráva měla přijít od obžalovaného. Snažil se ji přesvědčit, ať se na to vykašle, což komentovala tím, že když dává, tak ona bere. O poškozené nic bližšího neví, o jejím sexuálním životě se nikdy nebavili. Myslí si, že [REDACTED] kouřila i marihuanu, setkávala se s pochybnou bandou lidí. Na celé její rodině je vidět, že jsou falešní, nevěří jim. Na druhou stranu se nestalo, že by mu [REDACTED] lhala, neměla důvod.
20. Svědek [REDACTED], jehož vysvětlení podané do úředního záznamu bylo se souhlasem státního zástupce a obžalovaného dle § 211 odst. 6 tr. řádu při hlavním líčení čteno, mimo jiné zmínil, že je majitelem domu na adrese [REDACTED] v [REDACTED], přičemž jeden z bytů užívala do [REDACTED] 2024 i rodina obžalovaného. V domě byla kolárna a sklep, do obou prostor měli všichni nájemníci přístup, oba prostory byly uzamykatelné; klíč od sklepa nechával v zámku. Neví o tom, že by rodina obžalovaného měla ve sklepě umístěny nějaké své věci; kola ani koloběžky se tam nedávaly, ve sklepě měl jeden nájemník čtyři kola od auta. O obžalovaném ví pouze to, že měl dělat masáže.
21. Obhajobu obžalovaného podpořily, příp. měly snahu v jeho prospěch vypovídat, svědkyně [REDACTED], družka obžalovaného, její děti ([REDACTED] a [REDACTED]) a svědkyně [REDACTED] dlouholetá kamarádka obžalovaného.
22. Svědkyně [REDACTED] při své výpovědi při hlavním líčení hned úvodu vyhodnotila soužití s obžalovaným jako „parádní.“ Děti obžalovaného milovaly, všichni spolu trávili volný čas, vzájemně si pomáhali. S obžalovaným se seznámila v roce 2023, dne [REDACTED] se jim narodil syn [REDACTED]. O obžalovaném věděla, že v minulosti masíroval. V době společného soužití však nikoliv. Připustila pouze, že několik známých, příp. kamarádů „narovnával“, vyloučila, že by se jednalo o masáže. Ke zmiňovanému napravování používal pouze její krém na tělo, příp. její olejček. Po konfrontaci s výpovědí obžalovaného ohledně vyrobené mastičky, svou výpověď pozměnila, že si takovou mastičku skutečně namíchal. K fotografii, na níž je zachycené masážní lehátko, zmínila, že obžalovaný skutečně takové lehátko půjčené měl, a to v době, kdy napravoval páteř [REDACTED]. Po seznámení s vyjádřením obžalovaného, který jakékoliv použití masážního lehátka při své činnosti (jeho řečí při *prochrupávání*) jednoznačně popřel, svou výpověď upravila v tom směru, že lehátko měl, ale vrátil ho. Ve shodě s obžalovaným jednoznačně negovala, že by obžalovaný za popisovanou pomoc požadoval nějakou odměnu. Pokud lidé peníze dát chtěli, předali je jí, příp. je nechali ležet na stole. Takto získané peníze použili pro potřeby rodiny. Nemyslí si, že by se obžalovaný zajímal o pornografii, ničeho takové si nevšimla; neviděla nic ani v jeho mobilním telefonu. S jeho mobilním telefonem však nikdy nemanipulovala, žádné zprávy jeho prostřednictvím nepsala. Obžalovaný jí sám občas pouze ukazoval nějaké zprávy, které mu přišly, např. od poškozené [REDACTED]. Poškozená mu psala opakovaně, žádala o cigarety, zakoupení vapa či peníze. Svědkyně popsala, že s matkou poškozené, [REDACTED], byly kolegyně, navštěvovaly se, oni se jim snažili pomáhat. K častějším kontaktům docházelo v době, kdy se [REDACTED] s dcerami přestěhovala do [REDACTED]; to k nim nezletilé chodili třeba 2x do měsíce. Veškeré kontakty byly ukončeny počátkem [REDACTED] 2024, kdy [REDACTED] nařkla obžalovaného, že poškozené [REDACTED] koupil cigaretu. Tehdy se pohádaly a jejich kamarádství skončilo. Průběh rozhodného dne svědkyně popsala ve shodě s obžalovaným, když potvrdila, že poškozená [REDACTED] se sestrou [REDACTED] u nich v dopoledních hodinách byly na [REDACTED], přičemž poškozená byla s obžalovaným venku kouřit. Po několika minutách se vrátili, přičemž obžalovaný v této
- Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

době telefonoval s kamarádkou [REDACTED]. Po jejich odchodu poškozená obžalovaného sms zprávou žádala, zda by jí nekoupil vapo. Obžalovaný proto šel na benzínku s tím, že jí ho při odpolední (dohodnuté) návštěvě předá. Obě i s matkou k nim pak odpoledne skutečně na návštěvu přišly. Oni je pak při odchodu šli vyprovodit; pro kočárek se stavovali v kočárkárně. Svědkyně vypověděla, že od obžalovaného měla informaci, že se poškozená s ním a dětmi byla podívat v kočárkárně na synovo nové kolo, ona tam s nimi nebyla. Svědkyně se obsáhlým způsobem vyjadřovala o problematickém chování poškozené i o jejích komplikovaných vztazích s matkou. Zmiňovala, že poškozená po nich chtěla, v podstatě vždy, když jí potkali, cigaretu. Tu jí poskytli, protože by si ji stejně opatřila jinde a jiným způsobem. V jednom případě jim také ukradla vapo. Ví o tom, že poškozená chtěla po obžalovaném peníze, tyto jí ve dvou případech skutečně poskytnul, jednalo se o částky 120 Kč a 250 Kč. Žádné další jí nedal, řekla, že už to stačí. Ještě na konci [REDACTED] 2024 poškozenou potkali na náměstí. Byť to bylo již v době, kdy byla s její matkou pohádaná, poškozená byla tak drzá, že k nim přiběhla a opět chtěla cigaretu. Ještě v následujícím měsíci jí obžalovaný ukazoval zprávu, ve které mu poškozená sdělovala, že zná jejich nové bydliště, a opětovně žádala o cigaretu. Dohodli se, že jí odepíše, že pokud toho nenechá, zavolají její matce. Poškozená s obžalovaným poté již v kontaktu nebyla, resp. ona se o to nezajímala. Neví o tom, že by obžalovaný sám poté poškozené psal či volal.

23. Nezletilý [REDACTED] při své výpovědi čtené podle ustanovení § 102 odst. 2 tr. řádu při hlavním líčení mimo jiné (když se vyjadřoval k fotografiím zajištěným v mobilním telefonu obžalovaného) potvrdil výpověď své matky [REDACTED], že jim doma [REDACTED] ukradla elektronickou cigaretu a stovku nebo dvě. Taktéž potvrdil, že se [REDACTED] se sestrou [REDACTED] byly ještě v jejich starém bytě podívat na jeho nové kolo; do kolárny s nimi šel strejda (obžalovaný), byl to jeho nápad. Nezletilý zmínil, že on tehdy s nimi v kolárně nebyl, byl doma v bytě. Do sklepa nechodili, neměli od něj klíč. Ví o tom, že strejda dával [REDACTED] cigarety, ona je po něm chtěla. Strejdu má rád, chtěl by ho zpět. Nevěří tomu, že by strejda [REDACTED] ublížil.
24. Taktéž nezletilá [REDACTED], dcera [REDACTED], při své výpovědi, která byla při hlavním líčení podle § 102 odst. 2 tr. řádu čtena, mimo jiné potvrdila, že se dříve kamarádili s poškozenou [REDACTED] a [REDACTED]. Obě je navštívily i u nich doma. [REDACTED] se také se strejdou [REDACTED] (obžalovaným) byly v kolárně podívat na [REDACTED] kolo. Ona ani bratr [REDACTED] tam s nimi nebyli. K dotazu, kdy k tomu došlo, odpověděla, že to není schopna říct, ale pak sama o sobě navázala sdělením, že u nich [REDACTED] mamce ukradla elektroniku a taky se nim ztratily nějaké peníze. K jejich fotografiím zajištěným v mobilním telefonu obžalovaného nezletilá zmiňovala, že tyto byly nafoceny v jeden den, nikdy si je pak neprohlíželi, neviděla je. Měla to být sranda, ona s mamkou a strejdou to tak brali, [REDACTED] to dle vadilo.
25. K návrhu obhajoby podala již v přípravném řízení své vyjádření k věci dlouholetá kamarádka obžalovaného, [REDACTED], která byla následně při hlavním líčení také v postavení svědkyně osobně slyšena. Jmenovaná potvrdila dlouholeté kamarádství s obžalovaným, byli v pravidelném kontaktu, navštěvovala ho i v době kdy, již žil se svou současnou družkou [REDACTED]. O tom, že je obžalovaný ve vazbě, se dozvěděla právě od [REDACTED]. Ta jí také sdělila, z čeho je obviněn. Ona si ale pak vzpomněla, že k ničemu takovému dojít nemohlo, protože v rozhodnou dobu s obžalovaným telefonovala. Bavili se o problémech při kojení a také si pamatuje, že jí obžalovaný sděloval, že právě venku s nějakou [REDACTED] kouří. Svědkyně uváděla, že jí obžalovaný telefonátem vzbudil; její muž ji požádal, aby šla telefonovat pryč, proto z pokoje odešla. S obžalovaným se domlouvali, že k nim druhý den přijedou na návštěvu a že obžalovaný uvaří segedínský guláš. Ve stejný den jí pak ještě volal z obchodu, kdy se ujistoval, zda kupuje správnou smetanu, neboť dcera má alergii na laktózu. Oba telefonáty proběhly mezi 9. 30 až 10. 00 hod, přičemž oba byly uskutečněny přes běžného operátora. Pokud svědkyně byla konfrontována s informací, že v mobilním telefonu obžalovaného, resp. v historii volání, nebyly žádné telefonní hovory s ní ze dne [REDACTED] 2024 zjištěny, přednesla několik verzí, jakým způsobem k takové situaci mohlo dojít. Dle jejího konečného názoru (sama uvedla ověřeného internetem)

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

stačilo, že měla vypnutá data, což doma běžně dělá; pokud se pak vzdálí od wifi, hovor se nemusel zaznamenat. Potvrdila, že ve stejné situaci jako dne [REDAKCE] 2024, tj. doma, byla i předchozího dne. Skutečnost, že v předmetné historii volání její telefonát s obžalovaným ze dne [REDAKCE] 2024 však zaznamenán byl, vysvětlila tím, že při telefonátu dne [REDAKCE] 2024 se mohlo stát, že šla telefonovat s kávou na zahradu, tj. mimo wifi. Svědkyně se dále vyjádřila k otázce preferencí obžalovaného, kdy jednoznačně zmínila, že se obžalovanému líbí starší ženy, hlavně ty, co skutečně jako ženy vypadají.

26. S ohledem na charakter trestné činnosti byl obžalovaný již v přípravném řízení podroben znaleckému zkoumání k vyšetření jeho duševního stavu. Při hlavním líčení pak byl se souhlasem státního zástupce a obžalovaného podle § 211 dost. 5 tr. řádu čten písemně vypracovaný znalecký posudek MUDr. Luďka Daneše, znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, doc. MUDr. Luďka Fialy, PhD., MBA, znalce z oboru zdravotnictví, odvětví sexuologie, a prof. PhDr. Petra Weisse, PhD., DSc., znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, sexuologie dospělých i dětí a mládeže. Znalci u obžalovaného vyloučili duševní chorobu v pravém slova smyslu, taktéž vyloučili sexuální poruchu či sexuální deviaci. Dopustil-li se posuzovaného jednání, byly v rozhodné době jeho ovládací a rozpoznávací schopnosti plně zachovány. Nebyly zjištěny zvýšené sklony k agresivitě, či závažnější narušení základních psychických funkcí. Osobnost obžalovaného je však anomálně strukturovaná s převládajícími rysy citové maladaptace, vyznačující se nezralou a málo diferenciovanou emocionalitou, afektivní a méně stabilní psychikou. Mezi jeho dominantní obranné mechanismy patří prosté popírání a racionalizace. Motivace poškozenou udávaného jednání (pokud se ho dopustil) souvisí z psychologického hlediska pravděpodobně především s jeho osobnostními charakteristikami. S ohledem na ně a na popěrný postoj obžalovaného se jeví jeho resocializace ztíženou. Z psychiatrického ani ze sexuologického hlediska není pobyt obžalovaného na svobodě nebezpečný, proto není navrhováno uložení ochranného léčení.
27. Znaleckému zkoumání byla v přípravném řízení k návrhu obhajoby podrobena i poškozená [REDAKCE]. Na slib přibráný znalec [REDAKCE]. [REDAKCE], dětský klinický psycholog, ve věci vypracoval znalecký posudek v písemné podobě, přičemž ve věci byl k žádosti obžalovaného při hlavním líčení i osobně slyšen. Při své výpovědi setrval na svých závěrech prezentovaných v písemném znaleckém posudku. Konstatoval, že na utváření osobnosti poškozené se kromě vrozených charakteristik podílela nedostatečná, nesoustavná a také zanedbávaná výchova. Negativně působily také časté konfliktní vztahy v rodině. Poškozená je emočně labilní a flegmatická. U okolí hledá nejčastěji emoční podporu, ocenění a zábavu. Zřetelné kladné emoce projevuje [REDAKCE] k mladším dětem. V tomto smyslu se jí líbil pobyt v [REDAKCE], kde kromě kladné emoční akceptace personálem měla i prožitky užitečnosti a opětovaných kladných emocí. Charakterové rysy jsou převážně nevýrazné, málo funkční. Navazují na jednoduchý hodnotový systém, který vychází také z často nesaturované potřeby elementárního materiálního zajištění a její snahy dosáhnout základní společenské akceptace. Dominantním přáním a její snahou je být akceptovaná, oblíbená, mít více dobrých přátel. Z uvedeného vychází i zájmová orientace: jsou to kontakty s vrstevníky, ale i pro ni užitečnými dospělými muži, zábava s nimi. Zjištěný intelekt odpovídá jejímu věku. Chování odráží její často omezené využívání duševních schopností ve smyslu preferování emočního uspokojení. Její schopnost správně vnímat prožitky a zapamatovat si proběhlý děj není zřetelněji narušena. Následný popis vzpomínek, tedy věrná reprodukce prožitého, u ní není narušena. Toto platí obecně, ale poněkud omezeně ohledně popisu a průběhu vyšetřované události. V tom spíše sdělení redukovala nebo neuvedla informace, které by mohly být chápány nebo které by upozorňovaly na její lehkomyšlnost, vypočítavost nebo selhání. Jedná se o obecnou snahu všech poškozených; je označována jako snaha zachovat si pozitivní sebeobraz čili pozitivní mínění o sobě samém. Poškozená netrpí lhavostí a ani nekonfabuluje. Určitý vliv má i to, jak [REDAKCE] své vzpomínky a zážitky vnímá a hodnotí ve vazbě na své ne vždy akceptovatelné názory a emoce.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

Byly tedy zjištěny pouze dílčí, zčásti nevědomé náznaky, snahy zkreslovat informace ve svůj prospěch. Zveličování nebo bagatelizace popisovaných zážitků zjištěna nebyla. V komplexu lze s dílčími výhradami, ve smyslu uchovat navenek vlastní lepší sebeobraz a zakrýt možné vlastní selhání, že obžalovaného neprohlédla, výpověď poškozené považovat za reprodukci skutečně prožitých událostí. Poškozená s různou mírou otevřenosti hovořila o prožité události již před začátkem vyšetřování, na daném popisu setrvala po celou dobu trestního řízení i v době jeho vyšetření; opakovaně potvrzovala ty skutečnosti, o nichž hovořila dříve; pouze se tam objevovaly shora zmíněné snahy, opatrnost ve smyslu, aby na ni nepadlo podezření, že si to sama zavinila. Znalec konstatoval, že obecná věrohodnost poškozené je, pokud jde o přesnost, chudší na detaily. Specifická věrohodnost je v dílčích projevech mírně snižena shora popisovaným mechanismem neuvádět údaje, které by realisticky poukázaly na lehkomyšlné nebo nezřídkla i provokativní chování. K výslovnému dotazu obžalovaného při hlavním líčení pak znalec konstatoval, že v posuzovaném případě nezjistil žádné známky toho, že by si poškozená popisovanou událost vymyslela, že by se jednalo čistě o výmysl. Neshledal ani žádný motiv, proč by obžalovaného z něčeho takového křivě obvinila, když pro ni byl užitečný člověk. Vztah poškozené k obžalovanému byl v rozhodné době víceméně přátelský ze sociálního hlediska, někdy až vypočítavý. Obžalovaného využívala jako možný zdroj návykových látek, z tohoto důvodu ho vyhledávala. Postupně se vztah změnil až na aktuální vztah pohrdavý, negativní a odmítavý. Poškozená zpočátku neměla představu o závažnosti trestněprávních souvislostí svých zážitků s obžalovaným. Tušila, že se jedná o něco, co je nepřijatelné, ale neuvědomovala si, co všechno může následovat, když se taková věc odhalí a řeší. Trestněprávní souvislosti si začala uvědomovat až v době, kdy se věc začala vyšetřovat. Znalec se dále vyjádřil i možným vlivům posuzovaného jednání na vývoj poškozené. Konstatoval, že zážitek z jednání obžalovaného měl nepochybně negativní vliv na další utváření jejího charakteru a postojů. Současně došlo ke zvýraznění deformace jejího již narušeného hodnotového systému. Do budoucna lze očekávat nebo alespoň doufat, že zážitek ji do určité míry povede k pozornějšímu vnímání mravních kvalit osob, se kterými přichází do kontaktu. Pokud jde o její celkový duševní vývoj, ten pochopitelně narušen byl, jak ukazuje její širší psychologická charakteristika. Rovněž zjevně klesla její důvěra vůči blízkým, známým, případně dalším osobám, jak sama konstatovala. Chová se jako kdyby její nepříjemná zkušenost nijak nekorigovala její očekávání, resp. názor na možné chování osob, s kterými navazuje kontakty. Ve vztahu k pachateli zneužití dosud není schopná ani ochotná si přiznat, že ji předchozí kontakty s ním bavily a zajímaly. Jednání obžalovaného narušilo její (pravděpodobně již oslabený) mravní vývoj, a tedy i postoje k sexualitě v negativním smyslu. Důsledkem je posílení určité lhostejnosti k výběru partnerů a účelové vnímání sexuality (ve smyslu sexu jako platidla). Poškozená odmítá socializační tlak okolí, vyžadování norem, zejména situace podřízenosti vycházející z její aktuální životní role. Takové požadavky u autorit interpretuje jako nedostatek zájmu, pozitivních emocí nebo až aktivní nepřátelství. Má rozumový potenciál a schopnost svému okolí porozumět, ale její běžné citové prožívání a pouze emoční hodnocení sociálních tlaků to neakceptuje. Prosazuje své pocity, potřeby (které již začínají mít povahu závislosti) a představu, jak se k ní okolí má chovat a kolik volnosti jí má poskytovat. Dle jejího vlastního hodnocení se s takovým „správným“ chováním ve svém životě setkala jen v [REDAKCE]. Samotný zážitek s obžalovaným nebyl pro poškozenou tak traumatizující jako by měl být u charakterově, povahově a vztahově běžné osoby. Posuzovaný zážitek, byť ho spojuje s negativními pocity – somatickými i psychickými, dokázala rychle zpracovat (dokázala tak např. v odpoledních hodinách držet dítě v náručí a nechat se vyfotografovat; navíc s poukazem na její vřelý vztah k malým dětem). Aktuálně hodnotí prožitou událost jako negativní událost, za kterou byl měl být obžalovaný potrestán vězením.

28. Výše zmíněné závěry znaleckého zkoumání v části týkající se následného postupně negativního hodnocení poškozené, na které opakovaně upozorňoval obžalovaný, korespondují i se skutečnostmi zjištěnými z listinných důkazů, konkrétně zpráv Městského úřadu [REDAKCE] jako orgánu sociálně právní ochrany dětí, Dětského diagnostického ústavu v [REDAKCE], [REDAKCE]

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

██████████, příp. z obsahu opatrovnického spisu nezletilé vedeného Okresním soudem v Ústí nad Orlicí pod sp. zn. ██████████, týkajících se osoby poškozené. Lze z nich dovodit, že postupná změna v chování poškozené nesouvisela s jednáním obžalovaného, ale pouze s pro ni nepříjemnou situací, v níž se následně ocitla, kdy odmítala přijmout její umístění, resp. přemístění, do výkonu ústavní péče mimo ██████████ a byla schopna a ochotna riskovat a podniknout kroky, aby svého cíle dosáhla.

29. Dle zpráv Městského úřadu ██████████ jako orgánu sociálně právní ochrany dětí nezletilá ██████████ vyrůstala od útlého věku v neuspořádaných rodinných poměrech. Po prvotním útěku od matky v ██████████ 2024 projevovala zájem být umístěna raději v dětském domově; předběžným opatřením však byla svěřena do péče babičky z matčiny strany. Před rozhodnutím o svěření do pěstounské péče babičky se však pro neshody s ní vrátila krátce k matce, od níž však opětovně dne ██████████ 2023 utekla a byla na vlastní žádost umístěna do ústavní péče, konkrétně ██████████ v ██████████. V mezidobí, před rozhodnutím o nařízení ústavní výchovy rozsudkem Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 18. 2. 2025, č.j. ██████████ (s výkonem v Dětském domově ██████████), byla ke ██████████ roku 2024 řešena možnost pobytu poškozené u jejího ██████████, jehož přítelkyně ██████████ se od ██████████ měla dozvědět o jejím sexuálním zneužití, které bylo následně oznámeno. Při případové konferenci dne ██████████ 2025 dle zprávy ██████████ působila jako milá, klidná, empatická a spolupracující dívka, která zjevně touží po blízké osobě, která by se o ni skutečně zajímala. Její rodiče jí žádnou náležitou péči a podporu neposkytli. Ze zprávy Dětského diagnostického ústavu v ██████████ ze dne ██████████ 2025 dále mimo jiné vyplývá, že se ██████████ s přemístěním do Dětského domova ██████████ pro výkon nařízené ústavní výchovy nesmířila, hned následující den po umístění (dne ██████████ 2025) z něj utekla, přičemž po vypátrání byla dne ██████████ 2025 umístěna do jejich zařízení. Na útěku se pohybovala na ulici, byla v kontaktu s partou, ve které konzumovala mj. alkohol a marihuanu. Pod jejich vlivem byla i dne ██████████ 2025. Fungovala, ale jen dokud byla ve ██████████, kde měla poměrně volný režim, zejména pokud šlo o vycházky. Z DDÚ opětovně utekla dne ██████████ 2025 poté, co ji navštívil pracovník ██████████. Nezdravě tam byla sycena ve smyslu, že by už měla být považována za dospělou, s poskytovanou dostatečnou volností, která jí vyhovovala. Z odůvodnění rozsudku Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 18. 02. 2025 č.j. ██████████, o nařízení ústavní výchovy nezletilé ██████████ je patrné, že ██████████ už v jejich zprávě varoval, že ██████████ si nepřeje přemístit do Dětského domova ██████████, že uváděla, že bude utíkat, protože chtěla zůstat v ██████████, kde si našla známost (dle zprávy ██████████ ze dne ██████████ 2025 se mělo jednat o již dospělého muže). Na útěku z DDÚ byla vypátrána dne ██████████ 2025, avšak při přesunu zpět do DDÚ vychovatelce a policistovi opět utekla. Dle názoru psychologa DDÚ v ██████████ prezentovaného v předmětné zprávě ze dne ██████████ 2025 se poškozená naučila pro dosažení svých cílů udělat cokoli, zejména se umí účelově jevit sociálně co nejpozitivněji. Má jediný cíl, chce být zpět v ██████████. V kontaktu dokáže být milá, slušná a komunikativní. Při ztrátě sebekontroly pak ale naopak používat vulgární slovník. Intelkt má pro zanedbanost ██████████. Má potřebu někam a k někomu patřit. Kontakty pak navazuje i bez uvážení rizika. Naučila se spoléhat sama na sebe. Touží po nezávislosti. A k prosazení svých cílů se naučila volit i nepříjemných forem chování. Svým okolím se naučila manipulovat. Svým situačně stylizovaným projevem dokáže mást. City a emoce nerada dává najevo. Rodinu odmítá. Nezdravě se citově upnula na personál ██████████.
30. K jednání pod bodem 2) byly při hlavním líčení se souhlasem státního zástupce a obžalovaného podle § 211 odst. 6 tr. řádu čteny úřední záznamy o vysvětleních podaných osobami, které s obžalovaným přicházely do kontaktu, kdy využívaly jeho služeb jakožto maséra. Konkrétně se jednalo o svědkyni ██████████, ██████████, ██████████, ██████████ a svědka ██████████.
31. Svědkyně ██████████ mimo jiné uvedla, že obžalovaného považuje za kamaráda, poznala ho jako maséra. Na masáže k němu chodila poslední dva roky, poslední masáž byla v ██████████ 2015. Shodu s prvopisem potvrzuje ██████████.

Předem se konkrétně nedomlouvali, ozvala se mu, když potřebovala, když jí bolela záda. Na první masáže jezdila ona k němu, pak jezdil on ní. Masáž trvala cca jednu hodinu, masíroval ji cca 1x za dva měsíce. Na masáže si vždy vozil rozkládací lehátko. Za masáže mu platila po 400 Kč, někdy mu dala 500 Kč, stalo se, že žádné peníze nechtěl. Masíroval i jejího syna [REDAKCE], ten mu platil po 300 Kč. Žádné další lidi, které obžalovaný masíroval, nezná, ale od něho ví, že po více lidech jezdil, že masíroval skoro každý den.

32. Svědkyně [REDAKCE] v rámci svého vyjádření taktéž potvrdila, že ji i jejího manžela obžalovaný masíroval, a to opakovaně v období od [REDAKCE] do [REDAKCE] 2024. Obžalovaného jim doporučila jejich teta [REDAKCE], kterou taktéž masíroval. Za masáže mu něco dávali, ale nechce to řešit, bylo to spíše jako na benzín, protože jezdil k nim domů. Tvrzení jmenované svědkyně pak potvrdil i její manžel [REDAKCE].
33. Z úředního záznamu o vysvětlení podaném [REDAKCE] vyplývá, že i ona byla u obžalovaného jedenkrát na masáži. O tom, že masáže provádí, se dozvěděla od jeho přítelkyně [REDAKCE]. Na masáži byla u nich doma, obžalovaný ji masíroval na lehátku po dobu cca 40 minut. Dětem přivezla nějaké oblečení a sladkosti; obžalovanému za masáž zaplatila 200 Kč, o které si řekl. Od svých sester [REDAKCE] a [REDAKCE] ví, že i ony k obžalovanému na masáže chodily.
34. Tvrzení výše jmenované svědkyně potvrdila při podaném vysvětlení i [REDAKCE], která obžalovaného oslovila s bolestmi paty na doporučení sestry [REDAKCE]. Sestra k němu chodila pravidelně. Ona u obžalovaného byla pouze v jednom případě v roce 2024. Masáž trvala cca 20 minut. Obžalovanému za ni zaplatila 200 Kč či 400 Kč. On si o peníze výslovně neřekl, ale z jeho chování bylo zřejmé, že nějakou platbu očekává. Věděla, že sestra [REDAKCE] mu dává 800 Kč, proto zvolila poměrnou částku.
35. Při hlavním líčení pak byla osobně v postavení svědkyně slyšena i [REDAKCE], v jejímž případě souhlas se čtením úředního záznamu o podaném vysvětlení dán ze strany obžalovaného nebyl. Nicméně i zmíněná svědkyně potvrdila, že ji obžalovaný, tehdejší soused z domu, v období od [REDAKCE] do [REDAKCE] 2024 pravidelně masíroval. Měla velké problémy se zády, nemohla chodit. Obžalovaný ji chodil masírovat zpočátku dvakrát denně, poté cca jednou za týden. Při masáži ležela – na gauči a později na masážním lehátku, které si obžalovaný vždy přinesl. Obžalovaný po ní žádné peníze nežádal; sama od sebe mu strčila do kapsy 1 000 Kč.
36. Zásadním důkazem při posuzování viny, resp. při prokázání viny, ve vztahu k obžalovaným sporovaným skutkům, zejména však ke skutku pod bodem pod bodem 3), jsou důkazy zachycené v elektronické, digitální, formě, kdy byl analyzován mobilní telefon značky [REDAKCE] model [REDAKCE], který obžalovaný vydal. V paměti předmětného mobilního telefonu byly nejen zjištěny chaty s uživatelem messengerového účtu [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] ze dnů [REDAKCE] 2024, [REDAKCE] 2024 a [REDAKCE] 2024, jejichž obsahem byla domluva ohledně provedení masáží, a fotografie dokumentující masérskou činnost obžalovaného s datací po [REDAKCE] 2022, ale zejména bylo nalezeno minimálně 25 fotosouborů a 8 videosouborů, které lze jednoznačně považovat za dětskou pornografii. Vzhledem k obžalovaným uplatněné (shora popsané) popěrné obhajobě týkající se původu předmětných souborů, kdy se obžalovaný hájil tím, že předmětný závadový materiál viděl poprvé až při uzavírání spisu, bylo k žádosti policejního orgánu předmětné odborné vyjádření z odvětví kriminalistické kybernetiky doplněno. Z předmětného analytického vyhodnocení vyplývá, že obžalovaným byl předmětný mobilní telefon používán nejméně ode dne [REDAKCE] 2023. V období ode dne [REDAKCE] 2023 do [REDAKCE] 2025, tj. v době, kdy mobilní telefon používal obžalovaný, byly zjištěné závadové soubory upravovány, tzn. musely být uživatelem – obžalovaným – otevřeny. Současně byla vyloučena obhajoba obžalovaného, že by se dané soubory uložily do mobilního telefonu automaticky, bez vědomí uživatele. V paměti zkoumaného mobilního telefonu pak nebyla nalezena žádná komunikace s poškozenou [REDAKCE], ale ani žádná jiná jí se bezprostředně dotýkající. Z historie časové osy a provedených hovorů pak vyplývá, že dne [REDAKCE] 2024 nebyl zjištěn žádný kontakt s telefonním číslem uloženým pod názvem

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

„■■■■.“ Poslední hovor před rozhodným dnem se uskutečnil dne ■■■■ 2024 v 18:10 hodin a následný hovor proběhl až dne ■■■■ 2024 v 15:52 hodin.

37. Rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 7. 11. 2022, č. j. 32 T 10/2022-213, pravomocným dne 29. 11. 2022, byl obžalovaný uznán vinným zvláště závažným zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, za který mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání tří let, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu pěti let, a dále trest zákazu činnosti spočívající ve výkonu živnostenské činnosti s předmětem podnikání Masérské, rekondiční a regenerační služby, jakož i s jakýmkoliv podobným předmětem, a to i v pozici zaměstnance či maséra. Trestného činu se obžalovaný stručně řečeno dopustil tím, že při provádění masáže poškozené ■■■■ využil toho, že ležela na zádech a měla k němu coby k masérovi důvěru, a zasunul jí bez jejího souhlasu zprvu jeden prst, posléze dva prsty, do pochvy a těmito pohyboval, proti čemuž poškozené protestovala, avšak v úleku na místě zůstala, přičemž dané jednání u poškozené vyvolalo nejprve akutní stresovou reakci a poté se u ní vlivem popsaného jednání rozvinula posttraumatická stresová porucha.
38. Krátce před posledním dnem hlavního líčení byl soudu doručen osobní dopis zmíněné poškozené ■■■■. Jmenovaná sdělila, že byť není poškozenou v projednávané věci, má potřebu se k ní vyjádřit. Zjištění o jednání obžalovaného a jeho odmítnutí viny v nyní posuzovaném případě ji velmi zasáhlo. Žádala, aby soud při vynášení rozsudku zohlednil i prevenci při ochraně společnosti před podobným jednáním. Věří, že pouze spravedlivý trest může vést k nápravě a zajistit, aby se podobné činy již neopakovaly. Ona sama má stále psychické problémy, chodí na terapie (což také doložila zprávou lékaře), jednání obžalovaného mělo a stále má velký vliv na její osobní život. Obžalovaný i v jejím případě uvedl několik nepravdivých informací. Taktéž poukázala na okolnost, že se opakovaně zdržoval v její blízkosti, ač měl vysloven zákaz kontaktů s ní. V závěru zmínila, že tímto dopisem chtěla vyjádřit i svou velkou podporu poškozené.
39. Obžalovaný vedle osobního slyšení nezletilých – poškozené ■■■■, ■■■■ a ■■■■, kterému nebylo vyhověno, když jejich výpovědi byly (jak již bylo shora osvětleno) při splnění zákonných podmínek ve smyslu ustanovení § 102 odst. 2 tr. řádu při hlavním líčení čteny, navrhoval doplnit dokazování o výsledcích dalších dvou osob, a to ■■■■ a ■■■■. Svědek ■■■■ ve věci podal vysvětlení již v přípravném řízení, avšak obžalovaným nebyl dán souhlas se čtením předmětného úředního záznamu. Poté, co se svědek k soudu nedostavil, státní zástupce zmínil, že na jeho výpovědi netrvá. Dle sdělení obžalovaného jimi navrhovaná svědkyně ■■■■ by se měla vyjádřit k jeho osobě a k osobě poškozené, zejména jejímu chování po posuzovaném skutku. Soud oba důkazní návrhy jako nadbytečné zamítl. Z důkazního řízení jednoznačně vyplývá, že ani jeden z navrhovaných svědků nebyl posuzovanému jednání osobně přítomen. Skutečnosti týkající se chování poškozené, včetně jejího chování problematického, negativního, v době navazující po rozhodném dni, nebylo z pohledu soudu nezbytně nutné dále dokazovat, neboť tyto okolnosti byly již provedenými důkazy náležitě objasněny. Navíc, jak již bylo výše konstatováno, jedná se o skutečnosti, které nemají žádný zásadní význam po posouzení věci samé, tj. pro posouzení jednání obžalovaného. Z těchto důvodů byly důkazní návrhy obžalovaného jako nadbytečné zamítnuty a dokazování ve věci bylo skončeno.
40. Po provedeném dokazování u hlavního líčení, kdy soud hodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu, v souladu se zásadou § 2 odst. 6 tr. řádu soud dospěl k závěru, že se obžalovaný jednání tak, jak jsou popsána ve výrokové části rozsudku, jednoznačně dopustil.
41. Obžalovaný od počátku trestního řízení jednání kladené mu za vinu popíral. Již při prvotní výpovědi v postavení obviněného se hájil tím, že se ničeho závadového nedopustil. Svůj popěrný Shodu s prvopisem potvrzuje ■■■■.

postoj k posuzovaným skutkům nezměnil ani poté, co zajištěnými důkazy byla jeho obhajoba zcela vyvrácena, příp. minimálně zpochybněna. Na takový posun v důkazní situaci reagoval změnou obhajoby, kdy policejnímu orgánu předložil jinou verzi skutkového děje. Obžalovaný sice setrval na svém postoji k posuzovanému jednání, kdy opakovaně deklaroval svou nevinu, nicméně jeho obhajoba neměnnou nebyla, ale odvíjela se od aktuální důkazní situace.

42. Jednání pod bodem 3) obžalovaný popíral s tím, že v jeho mobilu zajištěné fotografie a videa s dětskou pornografií nestahoval, nijak s nimi nenakládal a viděl je poprvé až při uzavírání spisu. V řízení bylo prokázáno, a to nejen výpovědí obžalovaného, ale i výpovědí jeho družky [REDAKCE], že mobilní telefon užíval a nakládal s ním pouze a jen obžalovaný. Obžalovaný se zprvu hájil tím, že předmětný mobilní telefon zakoupil od neznámé osoby a závadový materiál se tak již musel v jeho mobilu nacházet při jeho koupi, aby po shora nastíněné změně důkazní situace poupravil svou obhajobu s tím, že navštívil [REDAKCE] stránky „[REDAKCE]“ a soubory se stáhly do mobilu automaticky, bez jeho přičinění a vědomí. Takto uplatněná obhajoba obžalovaného však byla vyvrácena, resp. vina obžalovaného žalovaným jednáním bez jakýchkoli pochybností prokázána, a to objektivními ničím nezpochybněnými důkazy v podobě elektronicky zajištěných údajů. V mobilním telefonu obžalovaného byly nalezeny fotosoubory a videosoubory, které lze považovat za tzv. dětskou pornografii. Odborným vyjádřením z odvětví kriminalistické kybernetiky bylo prokázáno, že obžalovaný předmětný mobilní telefon užíval minimálně ode dne [REDAKCE] 2023. Taktéž bylo prokázáno, že době navazující, tj. v době, kdy předmětný mobilní telefon užíval výlučně obžalovaný, konkrétně v době ode dne [REDAKCE] 2023 do [REDAKCE] 2025, bylo s předmětným závadovým materiálem po jeho uložení do paměti nakládáno, soubory byly upravovány, tzn. muselo k nim být uživatelem přistupováno, musely být otevřeny. Zjištěné identifikační údaje těchto souborů a údaje o přístupech na weby pak vylučují obhajobu obžalovaného o automatickém stažení bez vědomí uživatele. Taktéž bylo konstatováno, že obžalovaným uváděné stránky „[REDAKCE]“ (jak pod [REDAKCE], tak [REDAKCE] názvem) v zařízení zjištěny nebyly. Jednání obžalovaného pod bodem 3) spočívající v tom, že v rozhodném období do paměti svého mobilního telefonu zn. [REDAKCE] model [REDAKCE] postupně nashromáždil a měl průběžně k dispozici nejméně 25 fotosouborů a nejméně 8 videosouborů s dětskou pornografií bylo provedenými důkazy bez pochybností prokázáno.

43. Obdobně jako naprosto jednoznačnou bylo dle soudu možné hodnotit i důkazní situaci v případě jednání obžalovaného pod bodem 2). Vina obžalovaného byla prokázána nejen údaji v mobilním telefonu obžalovaného (fotografie dokumentující masérskou činnost obžalovaného s datací [REDAKCE] 2022, tj. z doby platného zákazu předmětné činnosti, a chatová komunikace, jejichž obsahem byly domluvy týkající se provádění masáží), ale zejména řadou svědeckých výpovědí osob, kterým obžalovaný dle popisu skutku posuzované masáže v rozhodné době, a to i za úplatu, prováděl. Z tohoto pohledu se jeví až nepochopitelnou obhajoba obžalovaného (byť tímto soud nikterak právo obžalovaného na obhajobu nezpochybňuje), že s osobami uvedenými v popisu skutku sice přišel do kontaktu, pomáhal jim, když měly problémy se zády či jinou částí těla, ale jednalo se toliko o pomoc, dle jeho vyjádření „prochrupnutí“, nikoli o masáž. Při dané činnosti zmíněné osoby seděly (vyjma pana [REDAKCE]), nikdy neležely, on nikdy nepoužíval lehátko; taktéž nikdy od dotyčných nevybíral peníze. Soudem vyslovený zákaz činnosti tak neporušil. V průběhu své výpovědi před soudem připustil, že se stávalo, že mu dotyční po jeho pomoci poskytovali jistou odměnu, avšak opět s dovětkem, že peníze nepředávali přímo jemu, ale nechávali je např. na stole. Takto získané peníze pak byly použity pro potřeby rodiny. Obhajoba obžalovaného však byla zcela jednoznačně vyvrácena. Při hlavním líčení byla k žádosti obžalovaného slyšena svědkyně [REDAKCE] a dále se souhlasem státního zástupce a obžalovaného byla čtena vyjádření osob uvedených v popisu skutku. Všichni v naprosté shodě popsali, že se na obžalovaného, někteří toliko v jednom případě ([REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE]), někteří opakovaně ([REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE]), obrátili jakožto na maséra, přičemž popsali průběh i dobu masáže. Činnost obžalovaného dle svých slov vnímali jako masáž (která trvala v některých

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

případech až jednu hodinu), nikoli jako „prochrupnutí“, či narovnávání. Jejich výpověďmi bylo také vyvráceno tvrzení obžalovaného, že při své činnosti nepoužíval masážní lehátko. V této souvislosti je namístě zmínit i část výpovědi družky obžalovaného [REDAKCE], v souhrnu jednoznačně vedené snahou obžalovaného z posuzovaného jednání vyvinut, v níž v souladu se jmenovanými, avšak v rozporu s obhajobou obžalovaného, potvrdila, že obžalovaný při předmětné činnosti (konkrétně při napravování paní [REDAKCE]) používal masážní lehátko. Po konfrontaci s obhajobou obžalovaného svou výpověď poupravila v tom směru, že takové lehátko měl, ale vrátil ho. V neposlední řadě byla svědeckými výpověďmi vyvrácena i obhajoba obžalovaného v tom směru, že se z jeho strany jednalo o bezplatnou pomoc. Byť někteří připustili, že obžalovaný o peníze za masáž výslovně nežádal, jimi poskytnuté peníze (zanechané na stole, v jeho kapse atd.) si vždy ponechal. Jednání obžalovaného uvedené pod bodem 2) tak bylo provedenými důkazy jednoznačně prokázáno. Pro úplnost lze zmínit, že obžalovaný, byť v průběhu celého vedeného trestního řízení uplatňoval poměrnou obhajobu, v rámci závěrečné řeči dané jednání připustil, se slovy „*Ano, s těmi masážemi se přiznávám, pomáhám lidem.*“

44. Důkazní situace při posuzování viny obžalovaného jednáním pod bodem 1) byla oproti dvěma shora posuzovaným skutkům složitější, avšak po zhodnocení všech důkazů vztahujících se k věci soud dospěl ke shodnému závěru, tj. že vina obžalovaného byla bez pochybností prokázána. I v tomto případě obžalovaný jakékoliv protiprávní jednání od počátku vedeného trestního řízení popíral; popíral, že by poškozenou nezletilou [REDAKCE] znásilnil. Hájil se tím, že si to poškozená vše vymyslela, aby se mu pomstila za to, že jí nechtěl poskytnout další peníze. Je zřejmé, a případě jednání takového charakteru nikterak výjimečné, že kromě obžalovaného a poškozené nebyl posuzovanému jednání nikdo osobně přítomen. V případě uplatněné popěrné obhajoby je tak výpověď poškozené stěžejním důkazem a jejímu hodnocení proto byla věnována náležitá pozornost.
45. Jak již bylo zmiňováno, obžalovaný opakovaně vyloučil, že by se vůči poškozené dopustil jakéhokoli protiprávního jednání se sexuální podtextem. Připustil, že poškozenou zná, byl s ní v kontaktu, přes její nízký věk jí poskytoval cigarety, kupoval vapa, předával i peníze a nic za takovou pomoc nechtěl; dělal to pro ni, protože jí chtěl pomoci v její složité rodinné situaci, kdy měla rozpory s matkou. Již při své výpovědi učiněné po sdělení obvinění doznal, že předmětného dne u nich poškozená skutečně byla a v rámci návštěvy si byli spolu sami venku zakouřit. Byť předmětná výpověď byla velmi obsáhlá, v některých aspektech (vzhledem k téměř ročnímu odstupu od posuzované věci) i překvapivě detailní (např. obžalovaný si vzpomněl, o čem se s poškozenou tehdy venku bavil, že se mu svěřila se svou sexuální zkušeností a on jí poté poplácal po rameni s tím, že je „borec“, že už ve svém věku měla pohlavní styk), v průběhu důkazního řízení, kdy byly policejním orgánem opatřovány další důkazy pro posouzení věci, získávala své trhliny, na které obžalovaný reagoval změnou, příp. korigováním, svých předchozích sdělení. Obhajoba obžalovaného ve vztahu k tomuto skutku tak jednoznačně měla (stejně jako v případě jeho další trestné činnosti) svůj vývoj. Pokud obžalovaný v přípravném řízení tvrdil, že s poškozenou rozhodného dne řešil její sexuální zkušenosti a dozvěděl se, že již není pannou, při hlavním líčení takovou komunikaci vyloučil s tím, že poškozená sice něco povídala, ale neví, co, nezajímalo ho to. Pokud v přípravném řízení tvrdil, že se s poškozenou (a dětmi jeho přítelkyně) byli v daný den dívat v kolárně na kolo, při hlavním líčení své tvrzení popřel, že se tak nestalo, na kolo se byli dívat jindy, protože děti na [REDAKCE] nebyly doma. Při hlavním líčení si naopak obžalovaný vzpomněl, co přesně měl dne [REDAKCE] 2024 oblečeného na sobě, byť v přípravném řízení jednoznačně uvedl, že si takovou věc již nepamatuje. Vzpomněl si, že měl na sobě oblečené tričko, modrý svetr a žluté riflové kalhoty s pruhem na bocích, které se líbily jeho kamarádce „[REDAKCE]“. Zmíněná osoba – [REDAKCE] se v trestním řízení objevila, logicky k návrhu obhajoby, již v přípravném řízení, když si (po několika měsících) vzpomněla, že rozhodného dne zcela jednoznačně s obžalovaným hovořila, a to přesně v době, kdy mělo k žalovanému jednání dojít, tzn. že k žalovanému jednání

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

dojít nemohlo, neboť obžalovaný po celou dobu, co byl s poškozenou o samotě, hovořil právě s ní. Po „objevení“ této svědkyně (jejíž výpověď bude hodnocena níže) obžalovaný pozměnil svou obhajobu v tom směru, že rozhodného dne, když byl s poškozenou kouřit, po celou dobu telefonoval se zmíněnou svědkyní, přičemž spolu telefonovali ještě v době, když se vrátili zpět do bytu, neboť mobilní telefon pak předal své družce, která se s ní bavila o kojení, a on šel vařit guláš. V tomto duchu, tj. postupnou „úpravou“ tvrzeného s ohledem na vývoj důkazní situace, se v průběhu trestního řízení obhajoba obžalovaného měnila.

46. Oproti tomu stojí výpověď poškozené [REDAKCE]. Poškozená byla v přípravném řízení po zahájení trestního stíhání obžalovaného slyšena dvakrát. Byť obžalovaný trval na jejím osobním slyšení před soudem s tím, že by se měla opětovně vyjádřit k zásadním okolnostem dle jeho názoru údajného trestného činu (faktický popis skutku, jeho proveditelnost, popis místa, kde se skutek měl odehrát, časová souslednost událostí daného dne, popis oblečení, popis jejich chování, počasí, nálady zúčastněných atd.), jeho návrhu nebylo nevyhověno. Soud měl k dispozici i videozáznam z předmětných výpovědí a byť lze částečně přisvědčit obhajobě, že výpověď poškozené byla v některých částech na detaily „chudší“, v některých otázkách nepřesná, příp. se prokázalo, že některé okolnosti zamlčela, bylo možné na danou výpověď, a to s přihlédnutím k věku poškozené, k jejímu intelektu, při uvážení, z jakého rodinného prostředí pochází, nahlížet jako na výpověď autentickou, výpověď logickou, spontánní a věcnou. Soud tak neshledal žádný zásadní důvod pro opakování její výpovědi; z výpovědí již zaznamenaných bylo patrné, že se poškozené o prožité události hovoří těžce, že o ní již mluvit nechce, a to i s argumentací jejímu věku přiléhavou „... *vždyť už jsem to říkala a nemám důvod na tom nic měnit, protože se to skutečně stalo.*“ Poškozená navíc byla podrobena znaleckému zkoumání, kdy byla znalcem, dokonce dvakrát, vyšetřena. Soud tak neshledal důvod pro postup navrhovaný obžalovaným, kdy žádal, aby poškozená jakožto zranitelná osoba byla vystavena dalšímu úkonu trestního řízení, neboť byly splněny zákonné podmínky ve smyslu ustanovení § 102 odst. 2 tr. řádu pro čtení protokolu o její výpovědi, tj. protokolu o výslechu svědka – osoby mladší 18 let z přípravného řízení.
47. Poškozená v rámci svých výpovědí popsala (jak bylo shora podrobně rekapitulováno) vztah k obžalovanému, své kontakty s ním před i po posuzované události, popsala průběh rozhodného dne i průběh posuzovaného jednání obžalovaného vůči ní, včetně toho, co mu bezprostředně předcházelo (stažení kalhot a trenek sobě a poté stažení kalhot a kalhotek i jí, sahání na její přirození, ...). Popis samotného pohlavního styku, o kterém jí z pochopitelných důvodů nebylo příjemné hovořit, pak byla schopna i reálně znázornit na demonstračních panenkách. Při výpovědi vyjádřila své pocity, jak na ni jednání obžalovaného v danou chvíli působilo, jak ho prožívala. Situaci nechápala, nerozuměla jí, byla překvapená, celá ztuhlá. Taktéž uvedla, jakým způsobem se bránila, kdy se opakovaně obžalovaného ptala, co dělá, opakovaně mu říkala, že to nechce, že jí to bolí a že chce odejít, s tím, že obžalovaný nakonec jejímu naléhání vyhověl. Poté se oblékla a šli zpět do bytu. Obžalovaný jí řekl, aby se o tom nikomu nezmiňovala.
48. Skutečnosti poškozenou uváděné, tj. vylíčení konkrétního jednání obžalovaného, i co do vymezení rozhodné dne, místa, kde k danému jednání mělo dojít, jakým způsobem ke znásilnění došlo, co mu předcházelo i za jakých okolností obžalovaný od své jednání upustil, se odrazily v popisu předmětného skutku.
49. Obžalovaný svou popěrnou obhajobu soustředil na znevěrohodnění osoby poškozené, kdy opakovaně poukazoval na její nevhodné chování a vystupování. Opakovaně sděloval, že poškozená neměla dobré vztahy se svou matkou, stále si na ni stěžovala, kouřila cigarety, ale i trávu, pohybovala se mezi pochybnými existencemi, kdy byla viděna i v obklopení bezdomovců (k čemuž doložil fotografie z náměstí opatřené kamarádkou jeho družky [REDAKCE]). Opakovaně po něm žádala cigarety, vapa, peníze; její kontaktování bylo pro něj až otravné. Pomáhal jí ale proto, že ji v podstatě litoval; věděl o jejích neutěšených rodinných poměrech. Nic za takto poskytnuté nechtěl. Byl tak rád, že poté, co se její matka měla dozvědět o poskytování

cigaret a pohádat se s jeho družkou (kdy potvrdil, že se tak s poukazem na doloženou komunikaci matky poškozené a jeho družky [REDAKCE] stalo dne [REDAKCE] 2024), kontakty s rodinou poškozené i s ní samotnou byly ukončeny. Od této doby poškozenou nekontaktoval, resp. jednoznačně vyloučil, že by ji po zmíněné hádce kontaktoval jako první. Obhajoba obžalovaného, že poškozené poté již nic neposkytnul, byla vyvrácena mimo jiné i výpovědí svědka [REDAKCE], který potvrdil, že v [REDAKCE] 2024 byl přítomen situaci, kdy poškozené přišla zpráva od obžalovaného, že si má přijít pro cigarety. Obžalovaný také uváděl, že mu poškozená stále psala, vždy, když něco potřebovala, avšak komunikaci s ní ve svém mobilu nenašel, což argumentoval tím, že se asi smazala, když si poškozenou zablokoval. V paměti mobilního telefonu obžalovaného skutečně nebyla žádná komunikace s poškozenou nalezena. Ne tak tomu bylo v případě poškozené, která svůj mobilní telefon dobrovolně vydala policejnímu orgánu, přičemž v jeho paměti byla nalezena komunikace s obžalovaným na Instagramu. Byť poškozená při prvním výslechu popřela, že by od obžalovaného někdy žádala peníze, po předložení předmětné komunikace, osvětlila, z jakých důvodů potřebovala finanční prostředky (v souvislosti s plánovaným útekem, který skutečně dne [REDAKCE] 2024 realizovala) a proč se obrátila právě na něj (obžalovaný jí předtím nabízel, když bude něco potřebovat, že jí peníze dá, že jí dá cokoli). Takto zajištěnou komunikací byla jednoznačně vyvrácena obhajoba obžalovaného nejen že poškozené poskytoval cigarety a vapa nezištně, že za to nikdy nic nechtěl, ale také, že neinicioval kontakt s ní, naopak byl rád, že kontakty ustaly. Z předmětné komunikace ze dne [REDAKCE] 2024 je zřejmé, že obžalovaný k žádosti poškozené přislíbil zajištění peněz s výslovným dotazem „*Co za to*“. Obhajoba obžalovaného, že se pouze „překliknul“, že se chtěl dotázat na termín vrácení peněz, je vzhledem k navazující komunikaci týkající se ujasnění si „*odměny*“ zcela nelogickou. Poškozená naopak srozumitelným způsobem osvětlila svou reakci „*to co vždycky*“, když si myslela, že se s ní bude chtít zase sejít. Popsala, že v době před jejím znásilněním se s ní obžalovaný chtěl scházet o samotě a při schůzkách se snažil vyhledávat místa, kde nebylo mnoho lidí. Obhajoba obžalovaného, že po ukončení kontaktů z důvodu shora opakovaně zmiňované rozepře ze dne [REDAKCE] 2024 poškozenou nikdy nekontaktoval jako první, pak byla zcela jednoznačně vyvrácena zajištěnou komunikací ze dne [REDAKCE] [REDAKCE] 2024, kdy prvotní kontakt vzešel právě a jen od obžalovaného, s reakcí poškozené, ať ji již nekontaktuje. Z daného bylo možné dovodit, že to byl obžalovaný, kdo měl zájem s poškozenou kontakt i nadále udržovat.

50. Je namístě připustit, že v průběhu vyšetřování docházelo ke změnám nejen ve výpovědi obžalovaného (jak bylo popsáno shora), ale i některá prvotní tvrzení poškozené se ukázala jako nepřesná či mylná, příp. vyšlo najevo, že poškozená některé skutečnosti (zejména týkající se předchozích kontaktů s obžalovaným, žádostí o poskytnutí peněz apod.) zamlčela. Bylo také prokázáno, zejména ze zpráv OSPODu, resp. dalších listin vztahujících se k osobě poškozené, že tato dokáže manipulativně lhát. Z tohoto pohledu byl zcela zásadním znalecký posudek znalce [REDAKCE]. [REDAKCE], dětského klinického psychologa, který dospěl k jednoznačnému závěru, že poškozená je schopna správně vnímat prožitky a zapamatovat si proběhlý děj. Její výpověď lze považovat za reprodukci skutečně prožitých událostí. Uzavřel, že poškozená netrpí lhavostí ani nekonfabuluje. S různou mírou otevřenosti hovořila o prožité události již před začátkem vyšetřování, na daném popisu setrvala po celou dobu trestního řízení i v době jeho vyšetření. Pokud některé informace neuvedla, jednalo se o informace, které by mohly být chápány jako její selhání, upozorňovaly by na její lehkomyšlnost, vypočítavost nebo selhání, že obžalovaného dříve neprohlédla. Lze tak dle soudu jednoznačně uzavřít, že poškozená v rámci své výpovědi věrohodně vylíčila jednání, kterému byla ze strany obžalovaného vystavena. Pokud některé okolnosti zamlčela, činila tak nikoli ve snaze poškodit jiného, v tomto případě obžalovaného, ale pouze ve snaze zachovat si pozitivní sebeobraz, potažmo dosáhnout svého cíle. V tomto kontextu nelze opětovně nezmínit odpověď znalce při hlavním líčení na otázku položenou samotným obžalovaným, který zcela jednoznačně konstatoval, že v daném případě nezjistil žádné známky toho, že by si poškozená popisovanou událost vymyslela, že by se jednalo čistě o výmysl, když u ní neshledal ani žádný motiv, proč by obžalovaného z něčeho takového krivě obvinila.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

51. V tomto kontextu lze hodnotit jako nikterak významné pro posouzení věci, resp. pro posouzení použitelnosti výpovědi poškozené, sdělení nezletilých [REDAKCE] a [REDAKCE], že k posuzovanému jednání mělo údajně dojít v autě. Poškozená sama dané sdělení vyloučila, když opakovaně uvedla, že ke znásilnění došlo ve sklepě, přičemž sklep jako místo činu potvrdila i svědkyně [REDAKCE], které se poškozená s jednáním obžalovaného svěřila. Námitce obžalovaného, že poškozená popsala předmětné místo neurčitě, nelze dle soudu přiznat důvodnost. Poškozená zcela jednoznačně konkretizovala, že k jejímu znásilnění nedošlo v kočárkárně nacházející se hned za vchodovými dveřmi, ale ve sklepě umístěném na konci chodby (šli tam „dožaděje“). Pokud pak obžalovaný namítal nepřesnost a nesrovnalosti jejího popisu, je nutné zdůraznit, za jakých okolností poškozená daný prostor vnímala. Je zřejmé, že prostory předmětného sklepa poškozená neznala, v minulosti si neměla možnost sklep prohlédnout, rozhodného dne se tam ocitla poprvé, navíc za situace pro ni jednoznačně nekonformní, byla uzamčená, ve sklepě bylo dle jejího sdělení přitmí. Při uvážení všech těchto okolností, ale i s přihlédnutím k věku a intelektu poškozené, je pochopitelné, že poškozená nemohla předmětný prostor vnímat do všech detailů a následně, s delším časovým odstupem, ho bez jistých nesrovnalostí popsat. Nicméně je možné konstatovat, že její popis v hrubých rysech koresponduje s popisem předmětného prostoru zaznamenaným v protokolu o ohledání místa činu.
52. Závěr o vině, k němuž po vyhodnocení všech shora provedených důkazů soud dospěl, není dle jeho názoru zpochybněn ani výpověďmi svědků, kteří uváděli skutečnosti korespondující s výpovědí obžalovaného (i těch, které byly provedenými důkazy vyvráceny), vedeni jednoznačně (a vzhledem k blízkému vztahu k obžalovanému i pochopitelně) snahou obžalovaného z posuzovaného jednání vyvinut, příp. alespoň jeho vinu zmírnit. Svědkyně [REDAKCE], družka obžalovaného mimo jiné potvrdila výpověď obžalovaného, že rozhodného dne byl s poškozenou venku kouřit, vrátili se za cca 10 minut, přičemž obžalovaný telefonoval s kamarádkou [REDAKCE], což si pamatuje, protože s ní poté také mluvila a probírali kojení dítěte. Obžalovaný pak šel míchat omáčku. Vzhledem k časovému téměř ročnímu odstupu její výpovědi od rozhodného dne by bylo možné za jiných okolností hodnotit až obdivuhodně, s jakou přesností a do jakých detailů si jmenovaná svědkyně předmětný telefonát vybavuje, nikoli však za situace, kdy její tvrzení o uskutečnění tohoto hovoru bylo provedenými důkazy (obsahem mobilního telefonu obžalovaného) vyvráceno. Ve zbylé části své obsáhlé výpovědi se jmenovaná svědkyně věnovala, stejně jako obžalovaný, osobě poškozené, jejímu nevhodnému chování a vystupování, tj. okolnostem, které dle soudu (jak bylo shora rozebráno) neměly na posouzení věci samé žádný zásadní vliv. Taktéž z výpovědí nezletilých dětí družky obžalovaného, [REDAKCE] a [REDAKCE], nevyplyvaly žádné informace relevantní pro posouzení věci.
53. Z jistého pohledu korunným svědkem obhajoby byla, resp. měla být, svědkyně [REDAKCE], dlouholetá kamarádka obžalovaného, jejíž výpovědi mělo být vyvráceno, že by se obžalovaný žalovaného jednání dopustil, neboť v rozhodnou dobu s obžalovaným telefonovala, když byla schopna si přesně vybavit i obsah tohoto konkrétního telefonátu s přesným vymezením času, kdy k němu došlo (oba hovory měly proběhnout mezi 9. 30 - 10. 00 hodin), ač dle svého sdělení si s obžalovaným telefonovali běžně, téměř každý den. Její tvrzení o kontaktech s obžalovaným bylo obsahem telefonu obžalovaného – historií volání - potvrzeno (např. hovory ze dne [REDAKCE] 2024, [REDAKCE] 2024), nikoli však její tvrzení o uskutečnění hovoru, resp. hovorů, rozhodného dne [REDAKCE] 2024. Svědkyně potvrdila, že se nejednalo o datové hovory, ale hovory uskutečněné přes operátora. Z jejího mobilního telefonu již nebylo, vzhledem k uplynutí šestiměsíční lhůty, možné vyžádat údaje o uskutečněných hovorech od operátora, avšak jak již bylo opakovaně zmiňováno, dle historie volání v paměti mobilního telefonu obžalovaného, nebyl dne [REDAKCE] 2024 mezi nimi uskutečněn hovor žádný. Teorie, kterými se jmenovaná snažila při konfrontaci s touto okolností při své výpovědi při hlavním líčení vysvětlit možné důvody nezaznamenání předmětného hovoru (vzdálení se od wifi s tím, že „to“ psal internet), nemají žádný reálný, resp. logický, poklad. Její výpověď tak byla dle soudu zajištěnými důkazy jednoznačně

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

zpochybněna. Na obhajobu obžalovaného, kterou na nastalou důkazní situaci při hlavním líčení reagoval, tj. že běžně ve svém mobilním telefonu hovory vymazával (nechával si pouze důležitá čísla), je namísto v celkovém kontextu, kdy mimo jiné ostatní hovory s jmenovanou svědkyní znamenány byly, resp. nebyly smazány, nahlížet jako obhajobu krajně nepravděpodobnou až vyloučenou.

54. Při posouzení pravdivosti tvrzení poškozené o jednání, jakému byla ze strany obžalovaného vystavena, je dle soudu nutné zvážit i otázku její motivace k případnému křivému obvinění. Obžalovaný v rámci své obhajoby tvrdil, že poškozená na něj byla našťvaná, neboť jí odmítl půjčit další peníze. Oznámení věci tak bylo dle jeho názoru ze strany poškozené mstou. Zde je nutné upozornit na okolnosti, za jakých bylo trestní oznámení podáno, kdo ho podával, resp. za jakých okolností se poškozená s posuzovaným jednáním vůbec někomu dalšímu svěřila. Z výpovědi poškozené, souladné s výpovědí svědkyně [REDAKCE], bylo zjištěno, že se svěřila své tetě v rámci telefonátu, kdy teta zvažovala její převzetí do péče a žádala, aby předtím byla vyšetřena gynekologem. Je krajně nepravděpodobné, že by v rámci probíhajícího telefonátu byla poškozená, vědoma si toho, že bude zjištěno, že již není panna, schopna vymyslet něco, co se nestalo, a navíc, z takového jednání obvinít obžalovaného. Trestní oznámení bylo podáno až OSPODem poté, co [REDAKCE] s takto zjištěnou informací seznámila sociálního pracovníka. Obhajoba obžalovaného, že oznámení věci bylo aktem msty poškozené po neposkytnutí peněz, tak nebyla ničím podpořena. Ze závěrů znaleckého posudku pak jednoznačně vyplynulo, že výpověď poškozené lze považovat za reprodukci prožitých událostí; znalec nezaznamenal žádné známky toho, že by si poškozená popisovanou událost vymyslela, že by se jednalo čistě o výmysl. K výslovnému dotazu obžalovaného jednoznačně konstatoval, že u poškozené neshledal žádný motiv, proč by obžalovaného takto křivě obvinila, když obžalovaný pro ni byl užitečný člověk. Z provedeného dokazování je zřejmé, že chování a jednání poškozené v době navazující po rozhodném dni bylo problémové, poškozená začala svým způsobem žít vlastním životem, bylo prokázáno, že své cíle byla a je schopna prosazovat i za použití manipulace, dokáže svou pravdu uzpůsobit tak, aby svého cíle dosáhla. Bylo však prokázáno, že tato negativní změna v jejím chování nikterak rozhodným způsobem nesouvisí s tím, čeho se obžalovaný vůči ní dopustil. Nedělalo jí ani poté zásadnější problém stýkat se s ním (a to i bezprostředně poté, kdy v odpoledních hodinách byla u obžalovaného opětovně na návštěvě), oslovit ho, příp. požádat o peníze, které potřebovala v souvislosti s plánovaným útekem. V případě poškozené ani soud neshledal žádnou motivaci, proč by obžalovaného z tak závažného jednání účelově obvinila, proč by se „zbavovala“ pro ni užitečného člověka, člověka, který pro ni byl relativně snadným zdrojem návykových látek, na které jí zřejmě finanční prostředky vzhledem k rodinné situaci ne zcela zbývaly.
55. V rozporu s hodnocením shora popsaných důkazů, tj. dovozením viny obžalovaného posuzovaným jednáním, nejsou, naopak jsou souladné, i závěry znaleckých posudků vztahujících se k osobě obžalovaného. Dle závěrů znalců je osobnost obžalovaného anomálně strukturovaná s převládajícími rysy citové maladaptace, vyznačující se nezralou a málo diferenciovanou emocionalitou, afektivní a méně stabilní psychikou. Je osobou, která inklinuje k obranným mechanismům založeným na prostém popírání a racionalizaci. Nebyla u něj diagnostikována žádná parafilie. Posuzovaného jednání se dopouštěl při plném zachování ovládacích a rozpoznávacích schopností. Žalované jednání tak bylo podmíněno shora zmíněnými osobnostními charakteristikami, od nichž se odvíjí jeho egocentričnost a nezdrženlivost ve vztahu k dosažení uspokojení svých i sexuálních potřeb. Zde je opětovně namísto připomenout, že obžalovaný se protiprávního jednání se sexuálním podtextem nedopustil poprvé; pro trestnou činnost totožného charakteru již byl pravomocně odsouzen výše konstatovaným rozsudkem zdejšího soudu.
56. Vzhledem ke všem shora popsaným skutečnostem dospěl soud k jednoznačnému závěru, že posuzované jednání obžalovaného pod bodem 1) tak, jak bylo popsáno v podané obžalobě, bylo zajištěnými a při hlavním líčení provedenými důkazy bez jakýchkoli pochybností prokázáno.

57. Soud se ztotožnil i s v obžalobě použitou právní kvalifikací posuzovaného jednání. Obžalovaný svým jednáním pod bodem 1) naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, ve znění platném a účinném do 31. 12. 2024, neboť poškozenou [REDAKCE], tehdy ani ne [REDAKCE]letou dívku, tj. dítě mladší patnácti let, dílem násilím a dílem zneužitím její bezbrannosti donutil k pohlavnímu styku, a to ve formě soulože. Obžalovaný využil své fyzické převahy, tj. čin spáchal za využití násilí, když poškozené neumožnil odejít, obnažil ji na dolní polovinu těla, roztáhnul nohy a poté s ní zneužívaje její bezbrannosti souložil, když poškozená byla jeho jednáním překvapena, zaskočena, nastalou situaci nedokázala dostatečně a komplexně v souvislostech i vzhledem k relativně nízkému věku a s tím souvisejícím duševním a rozumovým schopnostem vyhodnotit a přiměřeně, logicky a účinně na sexuální útok obžalovaného reagovat; tzv. zatuhnutím pak pozbyla schopnost se obžalovanému aktivně fyzicky bránit. Její opakovaně verbálně vyslovený nesouhlas obžalovaný nevyslyšel. Bez významu pak není ani vztah poškozené k obžalovanému, kterého do dané doby vnímala jako osobu, kterou znala a které neměla důvod nedůvěřovat. Znak bezbrannosti poškozené i násilí použitého vůči ní tak byl v posuzovaném případě zcela jednoznačně naplněn, přičemž úmyslem obžalovaného bylo donutit poškozenou k pohlavnímu styku.
58. Obžalovaný sám doznal, že si byl vědom, že v rozhodné době byla poškozená mladší patnácti let, tj. naplnil i znak kvalifikované skutkové podstaty ve smyslu odst. 3 písm. a) § 185 tr. zákoníku, účinném do 31. 12. 2024.
59. Jednáním pod bodem 2) obžalovaný naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť mařil výkon rozhodnutí soudu tím, že vykonával činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána. Rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 7. 11. 2022, č. j. 32 T 10/2022-213, byl obžalovaný uznán vinným zvláště závažným zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, za který mu byl uložen mimo jiné trest zákazu činnosti spočívající ve výkonu živnostenské činnosti s předmětem podnikání Masérské, rekondiční a regenerační služby, jakož i s jakýmkoliv podobným předmětem, a to i v pozici zaměstnance či maséra. Rozsudek nabyt právní moci dne 29. 11. 2022. Obžalovaný však prokazatelně danou činnost, masáže, a to i za úplatu, v období od konce roku 2022 do svého zadržení dne [REDAKCE] 2025, vykonával, když masíroval minimálně osoby (některé opakovaně) zmíněné v popisu skutkového děje.
60. Jednáním popsaným pod bodem 3) pak naplnil zákonné znaky skutkové podstaty přečinu výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 tr. zákoníku, neboť ve svém mobilním telefonu nashromáždil a měl dispozici nejméně 25 fotosouborů a nejméně 8 videosouborů zobrazujících osoby zjevně mladší 18 let při různých formách skutečného nebo předstíraného pohlavního styku nebo minimálně zčásti obnaženými pohlavními orgány se sexuálním podtextem, tj. přechovával elektronické pornografické dílo, které zobrazuje nebo jinak využívá dítě nebo osobu, jež se jeví být dítětem.
61. Z hlediska subjektivní stránky pak lze s ohledem na způsob provedení činů (překonání vůle poškozené [REDAKCE] i za využití fyzické převahy, tj. násilím, při uvědomování si vysloveného zákazu činnosti opakované vykonávání masáží, resp. opakované vědomé nakládání s dětskou pornografií) dovodit úmysl přímý ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.
62. Jednáním pod bodem 1) obžalovaný porušil právně chráněný zájem na ochraně mravního a tělesného vývoje dítěte, právo člověka na svobodné rozhodování o svém pohlavním životě, zájem na ochraně lidské důstojnosti a rozhodovací svobody osoby v sexuální oblasti, jednáním pod bodem 2) zájem na řádném výkonu rozhodnutí soudů a dalších orgánů veřejné moci a na vykázání a jednáním pod bodem 3) pak obžalovaný porušil i zájem na ochraně morálních hodnot před pornografií zobrazující děti nebo osoby jevící se jako děti.

63. V rámci stanovení druhu a výměry trestu soud hodnotil povahu a závažnost spáchaných trestních činů, osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry obžalovaného, dosavadní způsob života a možnosti jeho nápravy. Bylo posuzováno i chování obžalovaného po spáchání činu, stejně tak i účinky a důsledky, které lze od trestu pro jeho budoucí život očekávat.
64. Povaha a závažnost trestných činů jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení a následky činu, okolnosti, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou zavinění a pohnutkou, záměrem nebo cílem. Při stanovení druhu a výměry trestu soud hodnotil polehčující a přitěžující okolnosti ve smyslu ustanovení § 41 a § 42 tr. zákoníku, dobu, který uplynula od spáchání trestných činů, případnou změnu situace a délku trestního řízení, trvalo-li dlouhou dobu.
65. Vzhledem k povaze a závažnosti trestné činnosti, zejména skutku pod bodem 1), soud ani neuvažoval o uložení trestu, který by nebyl spojen s přímým omezením osobní svobody obžalovaného. Po zhodnocení všech relevantních skutečností, s přihlédnutím i k § 37 tr. zákoníku, soud uzavřel, že na obžalovaného lze působit pouze uložením trestu odnětí svobody v jeho nepodmíněné formě. Obžalovanému byl trest ukládán jako trest úhrnný ve smyslu ustanovení § 43 odst. 1 tr. zákoníku, neboť je ukládán za tři trestné činy.
66. V případě obžalovaného soud neshledal žádnou polehčující okolnost. Veškerou trestnou činnost, která mu byla kladena za vinu, po celou dobu vedeného trestního řízení popíral, s tím, že je vše vymyšlené, neboť on se ničeho nedopustil, což koresponduje s jeho zjištěnými obrannými mechanismy v podobě prostého popírání a racionalizace.
67. Oproti tomu v neprospěch obžalovaného svědčí řada skutečností. Vedle již zmíněné, ukládání trestu za více trestných činů, spáchání trestné činnosti s rozmyslem, v případě skutků pod body 2) a 3) delší doby, po kterou se protiprávního jednání dopouštěl.
68. Výraznou přitěžující okolností je trestní minulost obžalovaného. Obžalovaný sice má pouze jeden záznam v rejstříku trestů, avšak jedná se o odsouzení pro totožnou trestnou činnost, tj. zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, když předmětného znásilnění se obžalovaný dopustil v relativně nedávné době. Nyní projednávaného jednání se pak dopustil ve zkušební době předmětného podmíněného odsouzení, tj. v době, kdy měl svým vzorným chováním prokázat, že je schopen vést řádný život a k jeho nápravě není třeba uložení trestu spojeného s přímým odnětím jeho osobní svobody. Je zřejmé, že trest výchovného charakteru, který byl obžalovanému uložen, se zcela minul svým účinkem, když od páchaní další trestné činnosti ho ani hrozba přeměny podmíněně odloženého trestu odnětí svobody neodradila. Obžalovaný dosud ve výkonu trestu odnětí svobody nebyl, jedná se o první trest odnětí svobody ukládaný v nepodmíněné formě, avšak je zřejmé, že pro nápravu obžalovaného je přímé omezení jeho osobní svobody nezbytné.
69. Trest je obžalovanému ukládán v zákonné trestní sazbě, která podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku činí pět až dvanáct let odnětí svobody, přičemž s ohledem na povahu a závažnost trestné činnosti, osobu obžalovaného i možnosti jeho nápravy, přes převažující výše popsané přitěžující okolnosti, soud dospěl k závěru, že trestem dostačujícím, byť ukládaným v jeho nepodmíněné podobě, je trest odnětí svobody uložený při spodní hranici zákonné trestní sazby, konkrétně ve výměře šesti let. Na obžalovaného je nepodmíněným trestem odnětí svobody působeno poprvé a lze předpokládat, že uložený trest bude dostatečným pro jeho nápravu, bude pro něj dostatečným ponaučením, aby nepáchal trestné činy a vymezi se i proti trestné činnosti sexuálního charakteru. Takto uložený trest dle soudu vystihuje trestová hlediska a je trestem dostačujícím k naplnění účelu trestního řízení. Při úvahách o konkrétní výši trestu soud ve smyslu ustanovení § 39 odst. 4 tr. zákoníku zohlednil i již pravomocně uložený a dosud nevykonaný podmíněný trest odnětí svobody v trvání tří let, v jehož případě lze reálně očekávat přímé nařízení jeho výkonu.

70. Pro výkon uloženého trestu byl obžalovaný v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, neboť nebyly dány podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.
71. Obžalovaný byl pod bodem 2) výroku o vině uznán vinným přčinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 tr. zákoníku, když vykonával činnost, která mu předchozím odsuzujícím rozsudkem byla zakázána. Podle § 73 odst. 1, odst. 4 tr. zákoníku tak soud obžalovanému opětovně uložil trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu živnostenské činnosti s předmětem podnikání Masérské, rekondiční a regenerační služby, jakož i s jakýmkoli podobným předmětem, a to i v pozici zaměstnance či maséra, neboť se daného přčinu dopustil právě v souvislosti s touto trestnou činností. Trest byl obžalovanému uložen v trvání pěti let, když se dle soudu jedná o dobu odpovídající povaze a závažnosti spáchaného jednání i době, po kterou obžalovaný soudem vyslovený zákaz prokazatelně porušoval.
72. Podle ustanovení § 70 odst. 2 písm. a), odst. 3 tr. zákoníku byl obžalovanému současně uložen i trest propadnutí věci, a to mobilního telefonu zn. [REDAKCE] model [REDAKCE], I-MEI1: [REDAKCE], I-MEI2: [REDAKCE] se SIMkartou [REDAKCE] č. [REDAKCE] a SIMkartou [REDAKCE] operátora č. [REDAKCE] když předmětná elektronika je vlastnictvím obžalovaného a byla prokazatelně nástrojem jím páchané trestné činnosti.
73. S nárokem na náhradu nemajetkové újmy se do trestního řízení prostřednictvím svého zmocněnce řádně a včas připojila poškozená nezletilá [REDAKCE]. S poukazem na příslušná ustanovení občanského zákoníku žádala, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil obžalovanému povinnost nahradit v penězích jí způsobenou nemajetkovou újmu ve výši [REDAKCE] Kč. V písemném návrhu ze dne 8. 9. 2025 upřesnila, že jí v daném případě byla způsobena nemajetková újma představující duševní útrapy. Významným je i důsledek pro její další život, především v oblasti vztahové a sexuální. Z průběhu trestního řízení je evidentní, že je pro ni nepříjemné se k prožitému znásilnění vracet. Nejrady by o něm již nevypovídala. Není to tak, že by se tímto chlubila, či tuto zkušenost jen tak hodila za hlavu. Je to záležitost, která ji trápí. Ještě důležitější je však důsledek tohoto znásilnění na její další život. Z její výpovědi vyplývá, že tento útok v podstatě zahájil její sexuální život, a to přitom ve věku pouhých [REDAKCE] let. To má samozřejmě vliv i na navazované vztahy. Podstatné však je, že k první sexuální zkušenosti mělo u poškozené dojít podstatně později a za úplně jiných okolností. Přesto, že útrapy a psychické potíže, které poškozené vznikly v souvislosti s protiprávním jednáním obžalovaného, nelze jednoduše vyčíslit, připojuje se s částkou [REDAKCE] Kč. Ta vychází z míry zásahu do jejího života s přihlédnutím k jejímu věku a zranitelnosti, zohledňuje důsledky jednání obžalovaného na její další život a přihlíží i k jejím rodinným a sociálním poměrům. Při hlavním líčení zmocněnec doplnil, že žádaná částka je s ohledem na charakter jednání a zásah do duševního vývoje poškozené částkou minimální. Žádal, aby obžalovanému byla uložena povinnost nahradit poškozené v penězích nemajetkovou újmu za způsobené duševní útrapy částkou [REDAKCE] Kč, spolu se zákonným úrokem z prodlení ode dne 19. 11. 2025 do zaplacení.
74. V daném případě nepochybně došlo k zásahu do osobnostní sféry poškozené nezletilé [REDAKCE]. Oblast nemajetkové újmy je upravena v ustanovení § 81 a 82 občanského zákoníku, kdy tato ustanovení realizují právo na ochranu osobnosti člověka, včetně všech jeho přirozených práv. Dle ustanovení § 43 odst. 3 tr. řádu je možné v adhezním řízení navrhnout uložení povinnosti obžalovanému nahradit nemajetkovou újmu jen v penězích; nepeněžní reparace nemajetkové újmy v trestním řízení nepřichází v úvahu. Z ustanovení § 2951 odst. 2 občanského zákoníku pak vyplývá, že nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiučiněním a zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy. Pokud jde o způsob rozhodnutí o výši náhrady nemajetkové újmy v penězích, tuto upravuje § 2955 občanského zákoníku, a to tak, že nelze-li

výši náhrady přesně určit, určí ji podle spravedlivého uvážení jednotlivých okolností případu soud. Pokud jde o způsob a výši přiměřeného zadostiučnění, musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné, jimiž jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohrůžky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci a vezme se v úvahu i obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavu hrozba nebo jiná příčina vyvolala (viz § 2957 občanského zákoníku).

75. V projednávaném případě není třeba provádět žádné další dokazování, když podstatné skutečnosti, z nichž je možné nárok na nemajetkovou újmu dovodit, jsou již v trestním spise obsaženy. Soud dospěl k závěru, že shora zmíněné podmínky ustanovení § 2951 odst. 2, § 2956 a § 2957 občanského zákoníku pro poskytnutí nemajetkové újmy v penězích splněny byly. Již samotná povaha skutku, kdy obžalovaný za použití násilí a využití bezbrannosti nezletilé, i zneužitím jisté její důvěry k němu, pro uspokojení vlastních egocentrických zájmů, jednoznačně svědčí závěru, že významný a zavrženíhodný zásah do osobnostní integrity poškozené nastal. Posuzované jednání obžalovaného naštěstí nemělo zásadní následek na zdraví poškozené (např. v podobě posttraumatické stresové poruchy). Ze závěru znaleckého posudku nicméně vyplývá, že zážitek z jednání obžalovaného, byť ho poškozená i vzhledem ke svému nastavení dokázala rychle zpracovat, měl nepochybně negativní vliv na další utváření jejího charakteru a jejích životních postojů. Současně došlo ke zvýraznění deformace již narušeného hodnotového systému, jejího mravního vývoje, tj. i postoje k sexualitě. Důsledkem je posílení určité lhostejnosti k výběru partnerů a účelové vnímání sexuality. Poškozená získala jistou představu o mezilidských vztazích s tím, že tyto jsou založeny na určité nezávislosti a současně spolupráci, a to i ve smyslu sexu jako platidla.
76. Je namístě poukázat i na skutečnost, že závažnost zásahu do osobní sféry poškozené, potažmo závažnost a rozsah nemajetkové újmy vyjadřuje i skutečnost, že jednání obžalovaného je právně kvalifikováno jako zvláště závažný zločin, s trestní sazbou od pěti do dvanácti let. Svůj význam pak má i sekundární újma, která poškozené vznikla v souvislosti s vyšetřováním této trestné činnosti, tedy důsledky tzv. sekundární viktimizace, neboť byla nucena opakovaně se podrobit úkonům trestního řízení.
77. Vzhledem k tomu, že u poškozené ze shora uvedených důvodů nepochybně vznikla nemajetková újma, kdy došlo k výraznému zásahu do její osobnostní sféry, je namístě přiznat jí právo na náhradu nemajetkové újmy v penězích. Přiznání nemajetkové újmy podle § 2956 občanského zákoníku je do jisté míry věcí úvahy soudu. Poškozenou žádaná částka ve výši [REDAKCE] Kč odpovídá nejenom okolnostem, za kterých došlo k zásahu do základních práv nezletilé, ale je souladná i s obecnou zásadou přiměřenosti neboli spravedlivé únosnosti, když nezatěžuje obžalovaného nadměrně, resp. zatížení není pro něj neúnosné. Lze předpokládat, že obžalovaný nebude schopen přiznanou částku uhradit jednorázově, nicméně v souladu s citovanou zásadou spravedlivé únosnosti je, aby obžalovaný s ohledem na všechny okolnosti případu byl zatížen finanční povinností ve prospěch poškozené po určitou část svého života.
78. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu tak byla obžalovanému uložena povinnost nahradit poškozené nezletilé [REDAKCE] nemajetkovou újmu za způsobené duševní útrapy ve výši [REDAKCE] Kč, s řádně uplatněným zákonným úrokem z prodlení ve výši 11,5 % ode dne 19. 11. 2025 do zaplacení. Úrok z prodlení odpovídá dle § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb. ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro 1. den kalendářního pololetí, ve kterém došlo k prodlení, navýšené o 8 procentních bodů. Nárok na náhradu nemajetkové újmy byl poškozenou uplatněn již v přípravném řízení, tj. minimálně v den prostudování spisu v závěru přípravného řízení měl obžalovaný možnost se s požadavkem poškozené na náhradu nemajetkové újmy seznámit. K prodlení došlo v září 2025, přičemž repo sazba České národní banky k 1. 7. 2025 činila 3,50 %, tzn. roční výše úroku z prodlení činí 11,5 % z celkové částky

██████ KČ, přičemž poškozená úrok z prodlení nárokovala od 19. 11. 2025 do zaplacení, a takto bylo možno úrok z prodlení taktéž uznat.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je řádným opravným prostředkem odvolání, které je možno podat do osmi dnů od doručení opisu rozsudku, a to u Krajského soudu Hradec Králové - pobočka Pardubice. O případném odvolání bude rozhodovat Vrchní soud Praha. Práva odvolání se nemůže domáhat ta osoba, která se tohoto práva výslovně vzdala. Včas podané odvolání má odkladný účinek.

Odvolání může podat

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Osoba oprávněná podat odvolání pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Poškozený může požádat o vyznění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Pardubice 15. ledna 2026

JUDr. Brigita Košinová v. r.
předsedkyně senátu